

Úřední věstník

Evropské unie

L 114

České vydání

Právní předpisy

Svazek 55

26. dubna 2012

Obsah

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 359/2012 ze dne 25. dubna 2012, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh schvaluje účinná látka metam a kterým se mění příloha prováděcího nařízení Komise (EU) č. 540/2011 ⁽¹⁾** 1
- ★ **Nařízení Komise (EU) č. 360/2012 ze dne 25. dubna 2012 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* udílenou podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu ⁽¹⁾** 8
- Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 361/2012 ze dne 25. dubna 2012 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 14
- Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 362/2012 ze dne 25. dubna 2012, kterým se stanoví přidělový koeficient pro žádosti o vývozní licence pro některé mléčné výrobky vyvážené do Dominikánské republiky v rámci kvóty uvedené v nařízení (ES) č. 1187/2009 16

ROZHODNUTÍ

2012/214/EU:

- ★ **Rozhodnutí Rady ze dne 24. dubna 2012 o jmenování jednoho německého náhradníka Výboru regionů** 17

Cena: 3 EUR

(Pokračování na následující straně)

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

CS

Akty, jejichž název není vtištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vtištěny tučně a předcházejí jim hvězdička.

2012/215/EU:	
★ Rozhodnutí Rady ze dne 24. dubna 2012 o jmenování jednoho lucemburského člena Výboru regionů	18
2012/216/EU:	
★ Rozhodnutí Rady ze dne 24. dubna 2012 o jmenování jedné finské členky a jednoho finského náhradníka Výboru regionů	19
2012/217/EU:	
★ Rozhodnutí Rady ze dne 24. dubna 2012 o jmenování sedmi francouzských členů a jedenácti francouzských náhradníků Výboru regionů	20
2012/218/EU:	
★ Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 24. dubna 2012 o vynětí výroby a velkoobchodního prodeje elektřiny z konvenčních zdrojů v Německu z použití směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb (oznámeno pod číslem C(2012) 2426) ⁽¹⁾	21
2012/219/EU:	
★ Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 24. dubna 2012, kterým se Srbsko uznává za prosté <i>Clavibacter michiganensis</i> ssp. <i>sepedonicus</i> (Spieckerman a Kotthoff) Davis <i>et al.</i> (oznámeno pod číslem C(2012) 2524)	28

AKTY PŘIJATÉ INSTITUCEMI ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍ DOHODOU

2012/220/EU:	
★ Rozhodnutí Smíšeného výboru EU-ESVO pro společný tranzitní režim č. 1/2012 ze dne 19. ledna 2012 o vyzvání Chorvatska k přistoupení k úmluvě o společném tranzitním režimu ze dne 20. května 1987	29
2012/221/EU:	
★ Rozhodnutí Smíšeného výboru EU-ESVO pro zjednodušení formalit ve zbožovém styku č. 1/2012 ze dne 19. ledna 2012 o vyzvání Chorvatska k přistoupení k úmluvě o zjednodušení formalit ve zbožovém styku ze dne 20. května 1987	31
2012/222/EU:	
★ Rozhodnutí Smíšeného výboru EU-ESVO pro společný tranzitní režim č. 2/2012 ze dne 19. ledna 2012 o vyzvání Turecka k přistoupení k úmluvě o společném tranzitním režimu ze dne 20. května 1987	33
2012/223/EU:	
★ Rozhodnutí Smíšeného výboru EU-ESVO pro zjednodušení formalit ve zbožovém styku č. 2/2012 ze dne 19. ledna 2012 o vyzvání Turecka k přistoupení k úmluvě o zjednodušení formalit ve zbožovém styku ze dne 20. května 1987	35

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 359/2012

ze dne 25. dubna 2012,

kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh schvaluje účinná látka metam a kterým se mění příloha prováděcího nařízení Komise (EU) č. 540/2011

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS ⁽¹⁾, a zejména na čl. 13 odst. 2 a čl. 78 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V souladu s čl. 80 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 1107/2009 se směrnice Rady 91/414/EHS ⁽²⁾ použije na postupy a podmínky schvalování účinných látek, u nichž bylo zjištěno, že žádost je úplná, v souladu s článkem 16 nařízení Komise (ES) č. 33/2008 ze dne 17. ledna 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla ke směrnici Rady 91/414/EHS, pokud jde o běžný a zkrácený postup pro posuzování účinných látek, které byly součástí pracovního programu podle čl. 8 odst. 2 uvedené směrnice, nebyly však zařazeny do její přílohy I ⁽³⁾. Metam je účinnou látkou, u níž bylo v souladu s uvedeným nařízením zjištěno, že žádost je úplná.

(2) Nařízení Komise (ES) č. 451/2000 ⁽⁴⁾ a (ES) č. 1490/2002 ⁽⁵⁾ stanoví prováděcí pravidla pro druhou a třetí etapu pracovního programu podle čl. 8 odst. 2 směrnice 91/414/EHS a zřizují seznamy účinných látek, které mají být zhodnoceny z hlediska možného zařazení do přílohy I směrnice 91/414/EHS. Na těchto seznamech je i metam. Rozhodnutím Rady 2009/562/ES ze dne

13. července 2009 o nezařazení metamu do přílohy I směrnice 91/414/EHS a o odnětí povolení pro přípravky na ochranu rostlin obsahující tuto látku ⁽⁶⁾ bylo rozhodnuto o nezařazení metamu do přílohy I směrnice 91/414/EHS.

(3) V souladu s čl. 6 odst. 2 směrnice 91/414/EHS původní oznamovatel (dále jen „žadatel“) předložil novou žádost, ve které požádal o uplatnění zkráceného postupu stanoveného články 14 až 19 nařízení (ES) č. 33/2008.

(4) Žádost byla předložena Belgii, která byla nařízením (ES) č. 1490/2002 jmenována členským státem zpravodajem. Lhůta pro zkrácený postup byla dodržena. Specifikace účinné látky a doporučená použití jsou stejná jako v případě rozhodnutí 2009/562/ES. Uvedená žádost je také v souladu s ostatními hmotněprávními a procesními požadavky podle článku 15 nařízení (ES) č. 33/2008.

(5) Belgie posoudila dodatečné údaje předložené žadatelem a připravila dodatečnou zprávu. Dne 31. srpna 2010 postoupila tuto zprávu Evropskému úřadu pro bezpečnost potravin (dále jen „úřad“) a Komisi.

(6) Úřad zaslal dodatečnou zprávu ostatním členským státům a žadateli k vyjádření připomínek a obdržené připomínky postoupil Komisi. V souladu s čl. 20 odst. 1 nařízení (ES) č. 33/2008 a na žádost Komise úřad Komisi předložil dne 8. srpna 2011 svůj závěr týkající se metamu ⁽⁷⁾. Návrh zprávy o posouzení, dodatečná zpráva a závěr úřadu byly přezkoumány členskými státy a Komisí v rámci Stálého výboru pro potravinový

⁽¹⁾ Úř. věst. L 309, 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 15, 18.1.2008, s. 5.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 55, 29.2.2000, s. 25.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 224, 21.8.2002, s. 23.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 196, 28.7.2009, s. 22.

⁽⁷⁾ Evropský úřad pro bezpečnost potravin; Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance metam. EFSA Journal 2011;9(9):2334.[97 s.] doi:10.2903/j.efsa.2011.2334. K dispozici na internetové adrese: www.efsa.europa.eu/efsajournal.htm.

řetězec a zdraví zvířat a dokončeny dne 9. března 2012 v podobě zprávy Komise o přezkoumání metamu.

uvedené lhůty vzat v úvahu článek 4 rozhodnutí 2009/562/ES. Tato lhůta by tedy měla vypršet nejpozději 31. prosince 2014.

- (7) Dodatečná zpráva členského státu zpravodaje a nové závěry úřadu se soustředí na obavy, které vedly k nezařazení. Tyto obavy se týkaly zejména skutečnosti, že nebylo možné prokázat přijatelnost expozice spotřebitelů, a nedostatku údajů o chování nečistoty N,N'-dimethylthiomočovina (DMTU) v životním prostředí.
- (8) Z nových informací, které žadatel předložil, vyplývá, že expozici spotřebitelů lze považovat za přijatelnou a že chování DMTU v životním prostředí nebude mít nepřijatelné dopady.
- (9) Dodatečné informace poskytnuté žadatelem tedy umožňují vyloučit specifické obavy, které vedly k nezařazení.
- (10) Z různých provedených zkoumání vyplynulo, že přípravky na ochranu rostlin obsahující metam mohou obecně splňovat požadavky stanovené v čl. 5 odst. 1 písm. a) a b) směrnice 91/414/EHS, zejména pokud jde o použití, která byla zkoumána a podrobně popsána ve zprávě Komise o přezkoumání. V souladu s nařízením (ES) č. 1107/2009 je proto vhodné metam schválit.
- (11) V souladu s čl. 13. odst. 2 nařízení (ES) č. 1107/2009 ve spojení s článkem 6 téhož nařízení a s ohledem na současný stav vědeckých a technických poznatků je však nezbytné stanovit některé podmínky a omezení.
- (12) Aniž je dotčen závěr, že by metam měl být schválen, je zejména vhodné vyžádat si další potvrzující informace.
- (13) Před schválením je třeba poskytnout členským státům a zúčastněným stranám přiměřené období, které jim umožní připravit se na plnění nových požadavků, které ze schválení vyplynou.
- (14) Aniž jsou v důsledku schválení dotčeny povinnosti stanovené v nařízení (ES) č. 1107/2009, mělo by s ohledem na zvláštní situaci, ke které došlo v důsledku přechodu od směrnice 91/414/EHS k nařízení (ES) č. 1107/2009, platit dále uvedené. Členským státům by mělo být poskytnuto období po schválení za účelem přezkoumání povolení pro přípravky na ochranu rostlin obsahující metam, která byla zachována pro určitá použití v souladu s článkem 3 rozhodnutí 2009/562/ES. Pro výpočet uvedeného období, je třeba vzít v úvahu uvedené ustanovení. Členské státy by případně měly stávající povolení změnit, nahradit nebo odejmout.
- (15) Pokud členské státy poskytnou lhůtu v souladu s článkem 46 nařízení (ES) č. 1107/2009, měl by být u přípravků na ochranu rostlin obsahujících metam pro výpočet
- (16) Zkušenosti se zařazováním účinných látek posouzených v rámci nařízení Komise (EHS) č. 3600/92 ze dne 11. prosince 1992, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro první etapu pracovního programu podle čl. 8 odst. 2 směrnice Rady 91/414/EHS o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh⁽¹⁾, do přílohy I směrnice 91/414/EHS ukázaly, že při výkladu povinností držitelů stávajících povolení mohou vzniknout problémy, pokud jde o přístup k údajům. Aby se předešlo dalším těžkostem, zdá se proto být nezbytné ujasnit povinnosti členských států, zejména povinnost ověřit, že držitel povolení má přístup k dokumentaci splňující požadavky přílohy II uvedené směrnice. Ve srovnání se směrnicemi, které byly dosud přijaty a kterými se mění příloha I uvedené směrnice, a s nařízeními schvalujícími účinné látky však toto ujasnění neukládá členským státům ani držitelům povolení žádné nové povinnosti.
- (17) V souladu s čl. 13 odst. 4 nařízení (ES) č. 1107/2009 by příloha prováděcího nařízení Komise (EU) č. 540/2011 ze dne 25. května 2011, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009, pokud jde o seznam schválených účinných látek⁽²⁾, měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (18) V zájmu přehlednosti by mělo být rozhodnutí 2009/562/ES zrušeno.
- (19) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Schválení účinné látky

Účinná látka metam, specifikovaná v příloze I, se schvaluje za podmínek stanovených v uvedené příloze.

Článek 2

Přehodnocení přípravků na ochranu rostlin

1. V souladu s nařízením (ES) č. 1107/2009 členské státy do 31. prosince 2014 v případě potřeby změny nebo odejmou stávající povolení pro přípravky na ochranu rostlin obsahující účinnou látku metam.

Do tohoto dne zejména ověří, zda jsou splněny podmínky přílohy I tohoto nařízení, s výjimkou podmínek stanovených v části B ve sloupci o zvláštních ustanoveních uvedené přílohy, a zda držitel povolení má dokumentaci či přístup k

⁽¹⁾ Úř. věst. L 366, 15.12.1992, s. 10.

⁽²⁾ Úř. věst. L 153, 11.6.2011, s. 1.

dokumentaci splňující požadavky přílohy II směrnice 91/414/EHS v souladu s podmínkami čl. 13 odst. 1 až 4 uvedené směrnice a článku 62 nařízení (ES) č. 1107/2009.

2. Odchylně od odstavce 1 členské státy v souladu s jednotnými zásadami stanovenými v čl. 29 odst. 6 nařízení (ES) č. 1107/2009 nově zhodnotí každý povolený přípravek na ochranu rostlin obsahující metam jako jedinou účinnou látku, nebo jako jednu z několika účinných látek, které byly všechny k 30. červnu 2012 uvedeny v příloze prováděcího nařízení (EU) č. 540/2011, a to na základě dokumentace splňující požadavky přílohy III směrnice 91/414/EHS a s přihlédnutím k části B sloupce o zvláštních ustanoveních přílohy I tohoto nařízení. Na základě tohoto hodnocení určí, zda přípravek splňuje podmínky stanovené v čl. 29 odst. 1 nařízení (ES) č. 1107/2009.

Po tomto určení postupují členské státy takto:

- a) pokud přípravek obsahuje metam jako jedinou účinnou látku, povolení v případě potřeby změny nebo odejmou do 30. června 2016;
- b) pokud přípravek obsahuje metam jako jednu z několika účinných látek, povolení v případě potřeby změny nebo odejmou do 30. června 2016 nebo do data stanoveného pro tuto změnu či odnětí v příslušném aktu nebo aktech, jimiž se příslušná látka nebo látky zařazují do přílohy I směrnice 91/414/EHS nebo jimiž se příslušná látka nebo látky schvalují, podle toho, co nastane později.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 25. dubna 2012.

Článek 3

Odkladná lhůta

Pokud členské státy odejmou nebo změní stávající povolení v souladu s čl. 2 odst. 1, jakákoli odkladná lhůta poskytnutá členskými státy v souladu s článkem 46 nařízení (ES) č. 1107/2009 musí být co nejkratší a uplynout nejpozději dne 31. prosince 2014.

Článek 4

Změny prováděcího nařízení (EU) č. 540/2011

Příloha prováděcího nařízení (EU) č. 540/2011 se mění v souladu s přílohou II tohoto nařízení.

Článek 5

Zrušení

Rozhodnutí 2009/562/ES se zrušuje.

Článek 6

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. července 2012.

Za Komisi

José Manuel BARROSO

předseda

Obecný název, identifikační čísla	Název podle IUPAC	Čistota (¹)	Datum schválení	Konec platnosti schválení	Zvláštní ustanovení
Metam CAS 144-54-7 CIPAC 20	Methyldithiokarbamová kyselina	≥ 965 g/kg vyjádřeno jako metam-natrium v sušině ≥ 990 g/kg vyjádřeno jako metam-kalium v sušině Relevantní nečistoty: methyl-isothiokyanát (MITC) — max. 12 g/kg v sušině (metam-natrium) — max. 0,42 g/kg v sušině (metam-kalium); N,N'-dimethylthiomocovina (DMTU) — max. 23 g/kg v sušině (metam-natrium) — max. 6 g/kg v sušině (metam-kalium)	1. července 2012	30. června 2022	ČÁST A Povolena mohou být pouze použití jako nematicid, fungicid, herbicid a insekticid pro použití jako půdní fumigant před výsadbou, s omezením na jednu aplikaci každý třetí rok na téže poli. Aplikace smí být povolena na venkovní kultury aplikací do půdy nebo prostřednictvím systému zavlažování kropením a ve skleníku pouze prostřednictvím systému zavlažování kropením. Pro zavlažování kropením musí být předepsáno použití plynotěsné plastové fólie. Maximální aplikační dávka je 153 kg/ha (odpovídající max. 86,3 kg/ha MITC) v případě aplikací na otevřeném poli. Povolení se vydávají pouze profesionálním uživatelům. ČÁST B Při uplatňování jednotných zásad podle čl. 29 odst. 6 nařízení (ES) č. 1107/2009 musí být zohledněny závěry zprávy o přezkoumání metamu, a zejména dodatky I a II uvedené zprávy, dokončené Stálým výborem pro potravinový řetězec a zdraví zvířat dne 9. března 2012. Při tomto celkovém hodnocení musí členské státy: a) věnovat zvláštní pozornost ochraně obsluhy a musí zajistit, aby podmínky použití zahrnovaly opatření ke zmírnění rizika, například užití odpovídajících osobních ochranných prostředků a omezení denní pracovní zátěže; b) věnovat zvláštní pozornost ochraně pracovníků a musí zajistit, aby podmínky použití zahrnovaly opatření ke zmírnění rizika, například užití odpovídajících osobních ochranných prostředků, čekací lhůtu před opětovným vstupem a omezení denní pracovní zátěže; c) věnovat zvláštní pozornost ochraně okolních osob a místních obyvatel a musí zajistit, aby podmínky použití zahrnovaly opatření ke zmírnění rizika, například odpovídající nárazníkovou zónu během aplikace a následujících 24 hodin po aplikaci mezi místem aplikace a obydlenými budovami a veřejným prostranstvím s povinným použitím výstražných tabulí a vymezením aplikační plochy pomocí značek; d) věnovat zvláštní pozornost ochraně podzemních vod, je-li tato účinná látka používána v oblastech s citlivými půdními a/nebo klimatickými podmínkami, a musí zajistit, aby podmínky použití zahrnovaly opatření ke zmírnění rizika, například odpovídající nárazníkovou zónu; e) věnovat zvláštní pozornost riziku pro nečlověčí organismy a musí zajistit, aby podmínky použití v případě potřeby zahrnovaly opatření ke zmírnění rizika.

Obecný název, identifikační čísla	Název podle IUPAC	Čistota ⁽¹⁾	Datum schválení	Konec platnosti schválení	Zvláštní ustanovení
					Žadatel předloží potvrzující informace o methylothiokyanátu, pokud jde o: 1) posouzení potenciálu dálkového atmosférického přenosu a souvisejících rizik pro životní prostředí; 2) možnou kontaminaci podzemních vod. Žadatel předloží tyto informace Komisi, členským státům a úřadu do 31. května 2014.

⁽¹⁾ Další podrobnosti o identitě a specifikaci účinné látky jsou uvedeny ve zprávě o přezkoumání.

V části B přílohy prováděcího nařízení (EU) č. 540/2011 se doplňuje nová položka, která zní:

Číslo	Obecný název, identifikační čísla	Název podle IUPAC	Čistota ⁽¹⁾	Datum schválení	Konec platnosti schválení	Zvláštní ustanovení
„22	Metam CAS 144-54-7 CIPAC 20	Methyldithiokarbamová kyselina	≥ 965 g/kg vyjádřeno jako metam-natrium v sušině ≥ 990 g/kg vyjádřeno jako metam-kalium v sušině Relevantní nečistoty: methyl-isothiokyanát (MITC) — max. 12 g/kg v sušině (metam-natrium); — max. 0,42 g/kg v sušině (metam-kalium); N,N'-dimethylthiomocovina (DMTU) — max. 23 g/kg v sušině (metam-natrium) — max. 6 g/kg v sušině (metam-kalium)	1. července 2012	30. června 2022	ČÁST A Povolena mohou být pouze použití jako nematicid, fungicid, herbicid a insekticid pro použití jako půdní fumigant před výsadbou, s omezením na jednu aplikaci každý třetí rok na téže poli. Aplikace smí být povolena na venkovní kultury aplikací do půdy nebo prostřednictvím systému zavlažování kropením a ve skleníku pouze prostřednictvím systému zavlažování kropením. Pro zavlažování kropením musí být předepsáno použití plynotěsné plastové fólie. Maximální aplikační dávka je 153 kg/ha (odpovídající max. 86,3 kg/ha MITC) v případě aplikací na otevřeném poli. Povolení se vydávají pouze profesionálním uživatelům. ČÁST B Při uplatňování jednotných zásad podle čl. 29 odst. 6 nařízení (ES) č. 1107/2009 musí být zohledněny závěry zprávy o přezkoumání metamu, a zejména dodatky I a II uvedené zprávy, dokončené Stálým výborem pro potravinový řetězec a zdraví zvířat dne 9. března 2012. Při tomto celkovém hodnocení musí členské státy: a) věnovat zvláštní pozornost ochraně obsluhy a musí zajistit, aby podmínky použití zahrnovaly opatření ke zmírnění rizika, například užití odpovídajících osobních ochranných prostředků a omezení denní pracovní zátěže; b) věnovat zvláštní pozornost ochraně pracovníků a musí zajistit, aby podmínky použití zahrnovaly opatření ke zmírnění rizika, například užití odpovídajících osobních ochranných prostředků, čekací lhůtu před opětovným vstupem a omezení denní pracovní zátěže; c) věnovat zvláštní pozornost ochraně okolních osob a místních obyvatel a musí zajistit, aby podmínky použití zahrnovaly opatření ke zmírnění rizika, například odpovídající nárazníkovou zónu během aplikace a následujících 24 hodin po aplikaci mezi místem aplikace a obydlími budovami a veřejným prostranstvím s povinným použitím výstražných tabulí a vymezením aplikační plochy pomocí značek; d) věnovat zvláštní pozornost ochraně podzemních vod, je-li tato účinná látka používána v oblastech s citlivými půdními a/nebo klimatickými podmínkami, a musí zajistit, aby podmínky použití zahrnovaly opatření ke zmírnění rizika, například odpovídající nárazníkovou zónu;

Číslo	Obecný název, identifikační čísla	Název podle IUPAC	Čistota ⁽¹⁾	Datum schválení	Konec platnosti schválení	Zvláštní ustanovení
						e) věnovat zvláštní pozornost riziku pro necílové organismy a musí zajistit, aby podmínky použití v případě potřeby zahrnovaly opatření ke zmírnění rizika. Žadatel předloží potvrzující informace o methylothiokyanátu, pokud jde o: (1) posouzení potenciálu dálkového atmosférického přenosu a souvisejících rizik pro životní prostředí; (2) možnou kontaminaci podzemních vod. Žadatel předloží tyto informace Komisi, členským státům a úřadu do 31. května 2014.“

⁽¹⁾ Další podrobnosti o identitě a specifikaci účinné látky jsou uvedeny ve zprávě o přezkoumání.

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 360/2012

ze dne 25. dubna 2012

o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* udílenou podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 994/98 ze dne 7. května 1998 o použití článků 92 a 93 Smlouvy o založení Evropského společenství na určité kategorie horizontální státní podpory ⁽¹⁾, a zejména na čl. 2 odst. 1 uvedeného nařízení,

po zveřejnění předlohy tohoto nařízení ⁽²⁾,

po konzultaci s Poradním výborem pro státní podpory,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením (ES) č. 994/98 zmocňuje Komise stanovit nařízením strop, pod kterým se opatření podpory považují za opatření nesplňující všechna kritéria stanovená v čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a nepodléhají tedy označovacímu postupu podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy.
- (2) Na základě uvedeného nařízení Komise přijala zejména nařízení (ES) č. 1998/2006 ze dne 15. prosince 2006 o použití článků 87 a 88 Smlouvy na podporu *de minimis* ⁽³⁾, kterým se pro podporu *de minimis* stanoví obecný strop ve výši 200 000 EUR na jednoho příjemce na období tří účetních let.
- (3) Komise při používání pravidel státní podpory na podniky poskytující služby obecného hospodářského zájmu ve smyslu čl. 106 odst. 2 Smlouvy zjistila, že strop, pod nímž lze mít za to, že výhody poskytované takovým podnikům neovlivňují obchod mezi členskými státy a/nebo nenarušují hospodářskou soutěž nebo nehrozí, že by ji narušily, se může v některých případech lišit od obecného stropu podpor *de minimis* stanoveného v nařízení (ES) č. 1998/2006. Přinejmenším některé

tyto výhody totiž mohou představovat náhradu dodatečných nákladů souvisejících s poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu. Kromě toho má řada činností, které lze označit za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu, omezený zeměpisný rozsah. Je proto vhodné doplnit nařízení (ES) č. 1998/2006 dalším nařízením, které by obsahovalo specifická pravidla podpory *de minimis* pro podniky poskytující služby obecného hospodářského zájmu. Pro výši podpory *de minimis*, kterou za dané časové období může každý podnik obdržet, by se měl stanovit strop.

- (4) Na základě zkušeností Komise by se mělo mít za to, že podpora udílená podnikům poskytujícím službu obecného hospodářského zájmu neovlivňuje obchod mezi členskými státy a/nebo nenarušuje hospodářskou soutěž ani nehrozí jejím narušením, pokud celková výše podpory udělené na poskytování služeb obecného hospodářského zájmu, kterou příjemce obdrží, není vyšší než 500 000 EUR za kterékoli období tří účetních let. Pro odvětví silniční osobní dopravy není vhodné uplatňovat nižší strop – vzhledem k vývoji v tomto odvětví a povětšinou místní povaze v něm poskytovaných služeb obecného hospodářského zájmu by se měl použít strop ve výši 500 000 EUR.
- (5) Období, které se bere do úvahy za účelem určení, zda je strop dosažen, by mělo sestávat z účetních let používaných podnikem pro daňové účely v dotčeném členském státě. Příslušné období tří let by se mělo posuzovat v postupných krocích, takže při každém novém přidělení podpory *de minimis* je třeba určit celkovou částku poskytnuté podpory *de minimis* v dotčeném účetním roce i během předchozích dvou účetních let. Pro tyto účely je třeba vzít do úvahy podporu poskytnutou členským státem, i když je částečně nebo zcela financována ze zdrojů pocházejících z Unie. Opatření státní podpory přesahující strop *de minimis* by nemělo být možné dělit na několik menších částek tak, aby uvedené částky spadaly do působnosti tohoto nařízení.
- (6) Toto nařízení by se mělo vztahovat pouze na podporu udílenou za poskytování služby obecného hospodářského zájmu. Přijímající podnik by tudíž měl být písemně pověřen výkonem služby obecného hospodářského zájmu, na základě které se podpora udílí. I když by pověřovací akt měl podnik informovat o službě obecného hospodářského zájmu, na základě které se podpora udílí, nemusí nutně obsahovat všechny podrobné informace stanovené v rozhodnutí Komise 2012/21/EU ze dne 20. prosince 2011 o použití čl. 106 odst. 2 Smlouvy

⁽¹⁾ Úř. věst. L 142, 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 8, 11.1.2012, s. 23.

⁽³⁾ Úř. věst. L 379, 28.12.2006, s. 5.

o fungování Evropské unie na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby udělené určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu⁽¹⁾.

(7) Vzhledem ke zvláštním pravidlům uplatňovaným v odvětví prvovýroby zemědělských produktů, rybolovu, akvakultury a silniční nákladní dopravy, ke skutečnosti, že podniky v těchto odvětvích bývají službami obecného hospodářského zájmu pověřovány zřídka, a k nebezpečí, že v těchto odvětvích může splňovat kritéria čl. 107 odst. 1 Smlouvy dokonce i podpora menší, než je strop stanovený v tomto nařízení, by se toto nařízení nemělo vztahovat na uvedená odvětví. Pokud jsou však podniky činné v odvětví prvovýroby zemědělských produktů, rybolovu a akvakultury nebo silniční nákladní dopravy a zároveň i v jiných odvětvích nebo činnostech, toto nařízení by se mělo vztahovat na tato jiná odvětví nebo činnosti (jako je například sběr odpadků na moři) za předpokladu, že členské státy zajistí, aby činnosti ve vyloučených odvětvích nebyly předmětem podpory *de minimis* podle tohoto nařízení vhodnými způsoby, jako je oddělení činností nebo rozlišení nákladů. Členské státy mohou splnit tuto povinnost zejména omezením částky podpory *de minimis* na vyrovnání nákladů za poskytování služby, včetně přiměřeného zisku. Toto nařízení by se nemělo vztahovat na odvětví uhelného průmyslu s ohledem na jeho zvláštní rysy a na skutečnost, že v tomto odvětví se podniky službami obecného hospodářského zájmu pověřují zřídka.

(8) Zváželi-li se podobnost zpracovávání a uvádění na trh zemědělských produktů na straně jedné a nezemědělských produktů na straně druhé, toto nařízení by se mělo vztahovat na zpracovávání a uvádění na trh u zemědělských produktů za předpokladu, že jsou splněny určité podmínky. Činnosti probíhající v zemědělských podnicích a potřebné pro přípravu produktu k prvnímu prodeji, například sklizeň, řezání nebo mlácení obilovin či balení vajec, ani první prodej dalším prodejcem nebo zpracovatelům by se v této souvislosti za zpracovávání nebo uvádění na trh považovat neměly.

(9) Soudní dvůr stanovil⁽²⁾, že jakmile Unie přijme právní předpis o společné organizaci trhu v určitém zemědělském odvětví, nesmějí členské státy přijmout žádné opatření, které by jej mohlo porušovat nebo k němu stanovit výjimky. Z tohoto důvodu by se toto nařízení nemělo vztahovat na podpory, jejichž výše je stanovena na základě ceny nebo množství zakoupených produktů nebo produktů uvedených na trh. Nemělo by se vztahovat ani na podpory *de minimis*, které jsou vázány na povinnost dělit se o tuto podporu s prvovýrobcem.

(10) Toto nařízení by se nemělo vztahovat na podporu *de minimis* napomáhající vývozu nebo na podporu *de minimis* zvýhodňující domácí výrobky před dováženy.

(11) Toto nařízení by se nemělo vztahovat na podniky v obtížích ve smyslu Pokynů Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích⁽³⁾, jelikož není vhodné poskytovat provozní podporu podnikům v obtížích mimo rámec konceptu restrukturalizace a dále vzhledem k obtížím spojeným se stanovením hrubého grantového ekvivalentu podpory udělované tomuto druhu podniků.

(12) V souladu se zásadami, kterými se řídí podpora podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy, by se měla podpora *de minimis* považovat za poskytnutou v okamžiku, kdy podnik získá na tuto podporu právní nárok podle platného vnitrostátního právního režimu.

(13) Aby se zamezilo obcházení maximálních intenzit podpory stanovených v různých nástrojích Unie, neměla by být podpora *de minimis* kumulována se státní podporou na tytéž způsobilé náklady, pokud by takováto kumulace měla za následek intenzitu podpory převyšující intenzitu upřesněnou pro konkrétní podmínky každého případu v nařízení o blokové výjimce nebo v rozhodnutí přijatém Komisí.

(14) Tímto nařízením by nemělo být omezeno používání nařízení (ES) č. 1998/2006 na podniky poskytující služby obecného hospodářského zájmu. Členské státy by měly mít při poskytování podpor na poskytování služeb obecného hospodářského zájmu možnost volně vycházet buď z tohoto nařízení, nebo z nařízení (ES) č. 1998/2006.

(15) Soudní dvůr ve svém rozsudku ve věci *Altmark*⁽⁴⁾ stanovil řadu podmínek, které musí být splněny, aby vyrovnávací platba za poskytování služby obecného hospodářského zájmu nepředstavovala státní podporu. Uvedené podmínky zaručují, že vyrovnávací platba omezená na čisté náklady, které nesly efektivní podniky v souvislosti s poskytováním služby obecného hospodářského zájmu, nepředstavuje státní podporu ve smyslu čl.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 7, 11.1.2012, s. 3.

⁽²⁾ Rozsudek Soudního dvora ve věci C-456/00, *Francouzská republika v. Komise Evropských společenství*, Sběrka soudních rozhodnutí 2002, s. I-11949.

⁽³⁾ Úř. věst. C 244, 1.10.2004, s. 2.

⁽⁴⁾ Rozsudek Soudního dvora ve věci C-280/00, *Altmark Trans GmbH v. Regierungspräsidium Magdeburg v. Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH a Oberbundesanwalt za přítomnosti Bundesverwaltungsgericht*, Sběrka soudních rozhodnutí 2003, s. I-7747.

107 odst. 1 Smlouvy. Vyrovnávací platba nad rámec uvedených čistých nákladů představuje státní podporu, která může být prohlášena za slučitelnou na základě platných pravidel Unie. Aby se toto nařízení nepoužívalo k obcházení podmínek stanovených v rozsudku ve věci *Altmark* a aby podpora *de minimis* poskytnutá v rámci tohoto nařízení neovlivňovala obchod z důvodů kumulace s jinými vyrovnávacími platbami za tu samou službu obecného hospodářského zájmu, neměla by být podpora *de minimis* v rámci tohoto nařízení kumulována s žádnou další vyrovnávací platbou za stejnou službu bez ohledu na to, zda představuje, nebo nepředstavuje státní podporu ve smyslu rozhodnutí ve věci *Altmark* či slučitelnou státní podporu podle rozhodnutí 2012/21/EU nebo podle sdělení Komise – Rámec Evropské unie pro státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby (2011) ⁽¹⁾. Toto nařízení by se tedy nemělo vztahovat na vyrovnávací platby obdržené za poskytování služby obecného hospodářského zájmu, za které se již vyplácí jiná vyrovnávací platba, s výjimkou případů, kdy tato jiná vyrovnávací platba představuje podporu *de minimis* podle jiných nařízení o podpoře *de minimis* a kdy jsou splněna pravidla kumulace stanovená tímto nařízením.

- (16) Pro účely transparentnosti, stejného zacházení a správného používání stropu *de minimis* by měly všechny členské státy používat stejnou metodu výpočtu. V zájmu zjednodušení tohoto výpočtu a v souladu se stávající praxí používání pravidla *de minimis* by měla být podpora, která se neposkytuje formou grantu vypláceného v hotovosti, přepočítávána na hrubý grantový ekvivalent finančního příspěvku. Pro výpočet hrubého grantového ekvivalentu transparentních typů podpory jiných než grantů a podpory poskytované v několika splátkách je nutné používat tržní sazby platné v době, kdy se taková podpora poskytuje. Za účelem jednotného, transparentního a jednoduchého používání pravidel státní podpory by se tržní sazby pro účely tohoto nařízení měly považovat za referenční sazby, jak je v současné době stanoveno ve sdělení Komise o revizi metody stanovování referenčních a diskontních sazeb ⁽²⁾.

- (17) Pro účely transparentnosti, stejného zacházení a účinného sledování by se toto nařízení mělo použít jen v případě podpory *de minimis*, která je transparentní. Transparentní podpora je podpora, pro niž lze předem přesně vypočítat hrubý grantový ekvivalent bez potřeby provádět hodnocení rizik. Tento přesný výpočet se může například uskutečnit u grantů, úrokových subvencí nebo u daňových osvobození se stanoveným stropem. Podpora obsažená

v kapitálových injekcích by se neměla považovat za transparentní podporu *de minimis* s výjimkou případů, kdy celková částka injekce z veřejných zdrojů nedosáhne stropu *de minimis*. Podpora ve formě opatření týkajících se rizikového kapitálu uvedená v Pokynech Společenství pro státní podporu investic rizikového kapitálu do malých a středních podniků ⁽³⁾ by se neměla považovat za transparentní podporu *de minimis*, pokud se prostřednictvím daného režimu rizikového kapitálu neposkytuje každému cílovému podniku kapitál pouze do stropu *de minimis*. Podpora poskytovaná formou půjček by se měla považovat za transparentní podporu *de minimis*, jestliže byl hrubý grantový ekvivalent vypočten na základě tržních úrokových sazeb běžných v době udělení grantu.

- (18) Je nutné vytvořit právní jistotu pro systémy záruk, které nemají potenciál k ovlivnění trhu nebo narušení hospodářské soutěže a ke kterým je k dispozici dostatek údajů umožňující spolehlivé posouzení jakýchkoli potenciálních účinků. Toto nařízení by tudíž mělo transponovat strop *de minimis* ve výši 500 000 EUR do konkrétního stropu pro záruky založené na zaručené části individuální půjčky, jež tvoří základ dané záruky. Tento zvláštní strop by měl být vypočítán za použití metodiky k posouzení částky státní podpory zahrnuté do systémů záruk k jištění půjček životaschopným podnikům. Metodika a údaje použité k výpočtu stropu pro záruky by měly vyloučit podniky v obtížích podle Pokynů Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích. Tento specifický strop se tudíž nepoužije na jednotlivé podpory poskytované mimo rozsah systému záruk, na podpory poskytované podnikům v obtížích ani na záruky pro transakce, které nepředstavují půjčku, např. záruky na kapitálové transakce. Specifický strop by měl být stanoven na základě skutečnosti, že při přihlédnutí k maximální sazbě (čistému podílu nesplacení) ve výši 13 % představující nejhorší možný scénář pro systémy záruk v Unii lze mít za to, že záruka ve výši 3 750 000 EUR představuje hrubý grantový ekvivalent, který je totožný se stropem *de minimis* ve výši 500 000 EUR. Tento specifický strop by se měl vztahovat pouze na záruky pokrývající příslušné půjčky do výše 80 %. Členské státy mohou pro účely posouzení hrubého grantového ekvivalentu obsaženého v záruce použít i oznámenou a Komisí schválenou metodiku vycházející z některého nařízení Komise v oblasti státních podpor, jestliže schválená metodika výslovně řeší daný druh záruk a příslušných transakcí v kontextu používání tohoto nařízení.

- (19) Po oznámení členským státem může Komise přezkoumat, zda opatření podpory, které nespočívá v grantu, půjčce, záruce, kapitálových injekcích, opatřeních týkajících se rizikového kapitálu nebo daňových osvobozeních

⁽¹⁾ Úř. věst. C 8, 11.1.2012, s. 15.

⁽²⁾ Úř. věst. C 14, 19.1.2008, s. 6.

⁽³⁾ Úř. věst. C 194, 18.8.2006, s. 2.

se stanoveným stropem, vede k hrubému grantovému ekvivalentu, jenž nepřevyšuje strop *de minimis*, a mohla by se na ně tudíž vztahovat ustanovení tohoto nařízení.

- (20) Komise je povinna zajistit, aby se dodržovala pravidla státní podpory a zejména aby podpora poskytovaná podle pravidel *de minimis* splňovala jejich podmínky. V souladu se zásadou spolupráce stanovenou v čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii by členské státy měly plnění tohoto úkolu usnadnit tím, že pomocí vhodných mechanismů zajistí, aby celková výše podpory *de minimis* udělená jednomu podniku na poskytování služeb obecného hospodářského zájmu nepřesáhla celkový povolený strop. K tomuto účelu a v zájmu zajištění souladu s ustanoveními o kumulaci podpor *de minimis* podle jiných nařízení o podpoře *de minimis* členské státy při poskytování podpory *de minimis* podle tohoto nařízení informují dotčený podnik o výši podpory a o jejím charakteru *de minimis* odkazem na toto nařízení. Kromě toho by měl dotčený členský stát před poskytnutím takové podpory obdržet od podniku prohlášení o ostatních podporách *de minimis*, na které se vztahuje toto nařízení nebo jiná nařízení o podpoře *de minimis* a které obdržel během daného účetního roku a dvou předcházejících účetních let. Alternativně by měl mít členský stát možnost zajistit dodržování stropu podpory pomocí centrálního rejstříku.
- (21) Toto nařízení se použije, aniž by byly dotčeny požadavky práva Unie v oblasti veřejných zakázek nebo dodatečné požadavky vyplývající ze Smlouvy nebo z odvětvových právních předpisů Unie.
- (22) Toto nařízení by se mělo použít na podpory, které byly uděleny před jeho vstupem v platnost podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu.
- (23) Pět let po vstupu tohoto nařízení v platnost hodlá Komise provést jeho přezkum,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Oblast působnosti a definice

1. Toto nařízení se použije na podporu udílenou podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu ve smyslu čl. 106 odst. 2 Smlouvy.
2. Toto nařízení se nevztahuje:
 - a) na podporu poskytovanou podnikům činným v odvětvích rybolovu a akvakultury, na které se vztahuje nařízení Rady (ES) č. 104/2000 ⁽¹⁾;
 - b) na podporu poskytovanou podnikům v oblasti prvovýroby zemědělských produktů;

c) na podporu poskytovanou podnikům v oblasti zpracovávání zemědělských produktů a jejich uvádění na trh, a to v těchto případech:

- i) je-li výše podpory stanovena na základě ceny nebo množství produktů zakoupených od prvovýrobců nebo uvedených na trh danými podniky,
 - ii) je-li poskytnutí podpory závislé na podmínce, že bude zčásti nebo zcela předána prvovýrobcům;
- d) na podporu na činnosti spojené s vývozem do třetích zemí nebo do členských států, zejména na podporu přímo spojenou s vyváženým množstvím, s vytvořením a provozem distribuční sítě nebo s jinými běžnými výdaji souvisejícími s vývozní činností;
 - e) na podporu podmíněnou užitím domácích produktů na úkor produktů dovážených;
 - f) na podporu poskytovanou podnikům v uhelném průmyslu vymezenou v rozhodnutí Rady 2010/787/EU ⁽²⁾;
 - g) na podporu podnikům provozujícím silniční nákladní dopravu pro cizí potřebu;
 - h) na podporu poskytovanou podnikům v obtížích.

Pokud jsou podniky činné v odvětvích uvedených v prvním pododstavci v písmenech a), b), c) nebo g) a zároveň i v jiných odvětvích nevyloučených z působnosti tohoto nařízení, toto nařízení se vztahuje pouze na podporu poskytovanou na tato jiná odvětví nebo činnosti za předpokladu, že členské státy vhodnými způsoby, jako je oddělení činností nebo rozlišení nákladů, zajistí, aby činnosti ve vyloučených odvětvích nebyly předmětem podpory *de minimis* podle tohoto nařízení.

3. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „zemědělskými produkty“ produkty uvedené v příloze I Smlouvy s výjimkou produktů rybolovu;
- b) „zpracováním zemědělských produktů“ jakékoli zpracování zemědělského produktu vedoucí ke vzniku produktu, který je též zemědělským produktem, s výjimkou činností probíhajících v zemědělských podnicích a potřebných pro přípravu živočišných nebo rostlinných produktů k prvnímu prodeji;
- c) „uváděním zemědělských produktů na trh“ přechovávání nebo vystavování produktu za účelem jeho prodeje, nabízení produktu k prodeji, dodávka produktu nebo jakýkoli další způsob jeho umístění na trh s výjimkou prvního prodeje prvovýrobcem dalším prodejcem nebo zpracovatelům a s výjimkou jakýchkoli činností souvisejících s přípravou produktu k tomuto prvnímu prodeji; prodej od prvovýrobce konečnému spotřebiteli se považuje za uvádění na trh, pokud k němu dojde v samostatných prostorách vyhrazených pro tento účel.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 17, 21.1.2000, s. 22.

⁽²⁾ Úř. věst. L 336, 21.12.2010, s. 24.

Článek 2

Podpora *de minimis*

1. Má se za to, že podpora udělovaná podnikům v souvislosti s poskytováním služby obecného hospodářského zájmu nesplňuje všechna kritéria čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a proto je vyňata z oznamovací povinnosti podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy, jestliže splňuje podmínky stanovené v odstavcích 2 až 8 tohoto článku.

2. Celková výše podpory *de minimis* udělené jednomu podniku poskytujícímu služby obecného hospodářského zájmu nesmí v žádném tříletém účetním období přesáhnout částku 500 000 EUR.

Tento strop se uplatní nezávisle na formě podpory *de minimis* a nezávisle na tom, zda je podpora poskytnutá členským státem zcela nebo částečně financována ze zdrojů Unie. Období se stanoví podle účetních let používaných podnikem v příslušném členském státě.

3. Strop stanovený v odstavci 2 je vyjádřen jako grant v hotovosti. U všech použitých částek se jedná o hrubé částky, tj. před srážkou daně nebo jiných poplatků. Je-li podpora poskytnuta jinak než formou grantu, stanoví se její výše jako hrubý grantový ekvivalent.

Podpora vyplácená v několika splátkách se diskontuje na svou hodnotu v okamžiku poskytnutí. Úroková sazba, která se použije pro účely diskontace, je diskontní sazba platná v době poskytnutí grantu.

4. Toto nařízení se použije pouze na podporu, u níž lze předem přesně vypočítat hrubý grantový ekvivalent bez nutnosti provádět hodnocení rizik („transparentní podpora“). Konkrétně:

- a) podpora ve formě půjček se považuje za transparentní podporu *de minimis*, byl-li hrubý grantový ekvivalent vypočten na základě referenční sazby platné v době poskytnutí grantu;
- b) podpora ve formě kapitálových injekcí se nepovažuje za transparentní podporu *de minimis* s výjimkou případů, kdy celková částka injekce z veřejných prostředků nepřesáhne strop *de minimis*;
- c) podporu ve formě opatření týkajících se rizikového kapitálu nelze považovat za transparentní podporu *de minimis* s výjimkou případů, kdy je v rámci daného režimu rizikového kapitálu poskytován kapitál každému z cílových podniků pouze do stropu *de minimis*;
- d) jednotlivá podpora poskytnutá v rámci určitého režimu záruk podnikům, které nejsou podniky v obtížích, se považuje za transparentní podporu *de minimis*, jestliže zaručená část půjčky poskytnuté podle tohoto režimu nepřesáhne

3 750 000 EUR na jeden podnik. Pokud zaručená část příslušné půjčky tvoří pouze podíl tohoto stropu, má se za to, že hrubý grantový ekvivalent této záruky odpovídá témuž podílu stropu uvedeného v odstavci 2. Záruka nesmí převýšit 80 % půjčky. Režimy záruk se rovněž považují za transparentní, jestliže:

- i) před jejich prováděním byla metodika výpočtu hrubého grantového ekvivalentu záruk oznámena Komisi a schválena podle jiného nařízení přijatého Komisí v oblasti státní podpory a
- ii) schválená metodika výslovně řeší daný druh záruk a příslušných transakcí v kontextu používání tohoto nařízení.

5. Jestliže celková podpora *de minimis* udělená podle tohoto nařízení podniku poskytujícímu služby obecného hospodářského zájmu přesahuje strop stanovený v odstavci 2, nevztahují se na tuto podporu, a to ani na část, která tento strop nepřekračuje, výhody tohoto nařízení. Pro toto opatření podpory se v takovém případě výhod tohoto nařízení nelze dovolávat.

6. Podporu *de minimis* podle tohoto nařízení nelze kumulovat se státní podporou na tytéž způsobilé náklady, pokud by taková kumulace zvýšila intenzitu podpory nad míru intenzity, která je pro specifické okolnosti každého případu stanovena v nařízení o blokové výjimce nebo v rozhodnutí Komise.

7. Podporu *de minimis* podle tohoto nařízení lze kumulovat s podporou *de minimis* podle jiných nařízení o podpoře *de minimis* až do stropu stanoveného v odstavci 2.

8. Podporu *de minimis* udělenou podle tohoto nařízení nelze kumulovat s žádnou vyrovnávací platbou na tutéž službu obecného hospodářského zájmu bez ohledu na to, zda tato vyrovnávací platba představuje, nebo nepředstavuje státní podporu.

Článek 3

Sledování

1. Jestliže členský stát hodlá poskytnout některému podniku podporu *de minimis* podle tohoto nařízení, písemně jej informuje o navrhované výši podpory vyjádřené jako hrubý grantový ekvivalent, o službě veřejného hospodářského zájmu, k níž se vztahuje, a o charakteru *de minimis* této podpory a výslovně odkáže na toto nařízení citací jeho názvu a uvedením informace o jeho vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie. V případě, že se podpora *de minimis* podle tohoto nařízení poskytuje různým podnikům na základě určitého režimu a těmto podnikům jsou v rámci tohoto režimu poskytnuty různě vysoké individuální podpory, může se daný členský stát rozhodnout, že uvedenou povinnost splní informováním podniků o pevně

částce odpovídající maximální částce podpory, která může být v daném režimu poskytnuta. V takovém případě se tato pevná částka použije při zjišťování, zda byl dodržen strop stanovený v čl. 2 odst. 2. Před udělením podpory členský stát obdrží od podniku poskytujícího službu obecného hospodářského zájmu prohlášení v písemné či elektronické podobě o jakýchkoli dalších podporách *de minimis*, které daný podnik poskytující služby obecného hospodářského zájmu obdržel během dvou předcházejících účetních let a daného účetního roku podle tohoto nařízení nebo podle jiných nařízení o podpoře *de minimis*.

Členský stát poskytne novou podporu *de minimis* podle tohoto nařízení teprve po přezkoumání, zda nová podpora nezvýší celkovou podporu *de minimis*, kterou podnik poskytující služby obecného hospodářského zájmu obdržel podle tohoto nařízení, nad strop stanovený v čl. 2 odst. 2 a zda jsou dodržena pravidla kumulace stanovená v čl. 2 odst. 6, 7 a 8.

2. Jestliže členský stát zřídil centrální rejstřík podpory *de minimis* obsahující úplné informace o všech podporách *de minimis*, které podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu poskytly veškeré orgány daného členského státu, první pododstavec odstavce 1 se nepoužije od okamžiku, kdy rejstřík vykryje období tří let.

3. Členské státy zaznamenávají a shromažďují veškeré informace týkající se použití tohoto nařízení. Tyto záznamy musí obsahovat všechny informace, které prokážou, že byly splněny podmínky tohoto nařízení. Záznamy o individuálních podporách *de minimis* se archivují po dobu deseti účetních let ode dne jejich poskytnutí. Záznamy týkající se režimu podpory *de minimis* se archivují po dobu deseti let ode dne, kdy byla

v rámci tohoto režimu poskytnuta poslední individuální podpora. Na písemnou žádost poskytne dotýčný členský stát Komisi ve lhůtě dvaceti pracovních dnů nebo v delší lhůtě, která je v žádosti stanovena, všechny informace, které Komise považuje za nezbytné k posouzení toho, zda byly dodrženy podmínky tohoto nařízení, zejména celková výše podpory *de minimis*, kterou podnik obdržel podle tohoto nařízení a podle jiných nařízení o podpoře *de minimis*.

Článek 4

Přechodná ustanovení

Toto nařízení se použije na podporu *de minimis* udělenou na poskytování služeb obecného hospodářského zájmu před jeho vstupem v platnost, pokud tato podpora splňuje všechny podmínky stanovené v článcích 1 a 2. Jakákoli podpora na poskytování služeb obecného hospodářského zájmu, která tyto podmínky nesplňuje, bude posouzena v souladu s příslušnými rozhodnutími, rámci, pokyny, sděleními a oznámeními.

Po uplynutí platnosti tohoto nařízení je možné každou podporu *de minimis*, která splňuje podmínky tohoto nařízení, právoplatně provádět ještě dalších šest měsíců.

Článek 5

Vstup v platnost a doba platnosti

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Použije se do 31. prosince 2018.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 25. dubna 2012.

Za Komisi

José Manuel BARROSO

předseda

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 361/2012**ze dne 25. dubna 2012****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) ⁽¹⁾,s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit

paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.

- (2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

*Článek 2*Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 25. dubna 2012.

*Za Komisi,
jménem předsedy,*José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	JO	98,8
	MA	58,7
	TN	124,7
	TR	110,1
	ZZ	98,1
0707 00 05	JO	216,8
	TR	148,3
	ZZ	182,6
0709 93 10	TR	140,2
	ZZ	140,2
0805 10 20	EG	58,5
	IL	77,3
	MA	52,8
	TR	50,5
	ZZ	59,8
0805 50 10	TR	58,4
	ZZ	58,4
0808 10 80	AR	94,2
	BR	81,0
	CA	117,0
	CL	95,1
	CN	119,8
	MK	31,8
	NZ	125,7
	US	153,6
	ZA	85,5
0808 30 90	ZZ	100,4
	AR	96,4
	CL	114,1
	CN	81,7
	US	107,0
	ZA	109,2
	ZZ	101,7

⁽¹⁾ Klasifikace zemí podle nařízení Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 362/2012**ze dne 25. dubna 2012,****kterým se stanoví přidělový koeficient pro žádosti o vývozní licence pro některé mléčné výrobky vyvážené do Dominikánské republiky v rámci kvóty uvedené v nařízení (ES) č. 1187/2009**

EVROPSKÁ KOMISE,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

Článek 1

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (dále jen „jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) ⁽¹⁾,

Vyhovuje se žádostem o vývozní licence podaným od 1. do 10. dubna 2012 na kvótové období od 1. července 2012 do 30. června 2013.

s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 1187/2009 ze dne 27. listopadu 2009, kterým se stanoví zvláštní prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o vývozní licence a vývozní náhrady pro mléko a mléčné výrobky ⁽²⁾, a zejména na čl. 31 odst. 2 uvedeného nařízení,

Množství, na která se vztahují žádosti o vývozní licence podle prvního pododstavce tohoto článku pro výrobky uvedené v čl. 27 odst. 2 nařízení (ES) č. 1187/2009, se vynásobí těmito přidělovými koeficienty:

vzhledem k těmto důvodům:

— 1,294210 u žádostí předložených pro část kvóty uvedenou v čl. 28 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 1187/2009,

(1) Oddíl 3 kapitoly III nařízení (ES) č. 1187/2009 stanoví řízení pro přidělování vývozních licencí pro některé mléčné výrobky vyvážené do Dominikánské republiky v rámci kvóty otevřené pro uvedenou zemi.

— 2,928104 u žádostí předložených pro část kvóty uvedenou v čl. 28 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 1187/2009.

(2) Žádosti předložené pro kvótový rok 2012/2013 se vztahují na množství menší, než jsou dostupná množství. Je proto vhodné podle čl. 31 odst. 2 čtvrtého pododstavce nařízení (ES) č. 1187/2009 stanovit, aby byla zbývající množství rozdělena. Vydání vývozních licencí pro tato zbývající množství by se mělo podmínit tím, že dotčený hospodářský subjekt sdělí příslušnému orgánu přijatá množství a že žadatelé složí jistotu,

Vývozní licence pro množství, která přesahují požadovaná množství a která jsou přidělena podle koeficientů stanovených v druhém pododstavci, se vydávají po přijetí hospodářským subjektem do jednoho týdne od data zveřejnění tohoto nařízení a jsou podmíněny složením odpovídající jistoty.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 25. dubna 2012.

*Za Komisi,
jménem předsedy,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 318, 4.12.2009, s. 1.

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 24. dubna 2012

o jmenování jednoho německého náhradníka Výboru regionů

(2012/214/EU)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 305 této smlouvy,

Náhradníkem Výboru regionů je na zbývajících část funkčního období, tedy do 25. ledna 2015, jmenován:

s ohledem na návrh německé vlády,

— pan Heiko HECHT, Mitglied des Europa-ausschusses der Hamburgischen Bürgerschaft.

Článek 2

vzhledem k těmto důvodům:

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

(1) Ve dnech 22. prosince 2009 a 18. ledna 2010 Rada přijala rozhodnutí 2009/1014/EU ⁽¹⁾ a 2010/29/EU ⁽²⁾ o jmenování členů a náhradníků Výboru regionů na období od 26. ledna 2010 do 25. ledna 2015.

V Lucemburku dne 24. dubna 2012.

(2) Po skončení mandátu pana Heina VAHLDIECKA se uvolnilo jedno místo náhradníka Výboru regionů,

Za Radu
předseda
N. WAMMEN

⁽¹⁾ Úř. věst. L 348, 29.12.2009, s. 22.

⁽²⁾ Úř. věst. L 12, 19.1.2010, s. 11.

ROZHODNUTÍ RADY
ze dne 24. dubna 2012
o jmenování jednoho lucemburského člena Výboru regionů
(2012/215/EU)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 305 této smlouvy,

Členem Výboru regionů je na zbývajících část funkčního období, tedy do 25. ledna 2015, jmenován:

s ohledem na návrh lucemburské vlády,

— pan Ali KAES, *Bourgmestre de la commune de Tandel*.

Článek 2

vzhledem k těmto důvodům:

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

- (1) Ve dnech 22. prosince 2009 a 18. ledna 2010 Rada přijala rozhodnutí 2009/1014/EU ⁽¹⁾ a 2010/29/EU ⁽²⁾ o jmenování členů a náhradníků Výboru regionů na období od 26. ledna 2010 do 25. ledna 2015.

V Lucemburku dne 24. dubna 2012.

- (2) Po skončení mandátu pana Alberta LENTZE se uvolnilo jedno místo člena Výboru regionů,

Za Radu
předseda
N. WAMMEN

⁽¹⁾ Úř. věst. L 348, 29.12.2009, s. 22.

⁽²⁾ Úř. věst. L 12, 19.1.2010, s. 11.

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 24. dubna 2012

o jmenování jedné finské členky a jednoho finského náhradníka Výboru regionů

(2012/216/EU)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 305 této smlouvy,

s ohledem na návrh finské vlády,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ve dnech 22. prosince 2009 a 18. ledna 2010 Rada přijala rozhodnutí 2009/1014/EU ⁽¹⁾ a 2010/29/EU ⁽²⁾ o jmenování členů a náhradníků Výboru regionů na období od 26. ledna 2010 do 25. ledna 2015.
- (2) Po skončení mandátu pana Folkeho SJÖLUNDA se uvolnilo jedno místo člena Výboru regionů.
- (3) Po skončení mandátu paní Britt LUNDBERGOVÉ se uvolnilo jedno místo náhradníka tohoto výboru,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Do Výboru regionů jsou na zbývajících část funkčního období, tedy do 25. ledna 2015, jmenováni:

a) jako členka

— paní Gun-Mari LINDHOLMOVÁ, *Kansliminister, Åland*

a

b) jako náhradník

— pan Wille VALVE, *Ledamot av Ålands lagting.*

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Lucemburku dne 24. dubna 2012.

Za Radu

předseda

N. WAMMEN

⁽¹⁾ Úř. věst. L 348, 29.12.2009, s. 22.

⁽²⁾ Úř. věst. L 12, 19.1.2010, s. 11.

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 24. dubna 2012

o jmenování sedmi francouzských členů a jedenácti francouzských náhradníků Výboru regionů

(2012/217/EU)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 305 této smlouvy,

s ohledem na návrh francouzské vlády,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ve dnech 22. prosince 2009 a 18. ledna 2010 Rada přijala rozhodnutí 2009/1014/EU ⁽¹⁾ a 2010/29/EU ⁽²⁾ o jmenování členů a náhradníků Výboru regionů na období od 26. ledna 2010 do 25. ledna 2015.
- (2) Po skončení mandátu paní Claude du GRANRUTOVÉ, pana Alaina LE VERN, pana Daniela PERCHERONA, pana Jeana PRORIOLA, pana Camilla de ROCCA SERRY, pana Alaina ROUSSETA a pana Ange SANTINIHO se uvolnilo sedm míst členů Výboru regionů.
- (3) Po skončení mandátu pana Jacquese AUXIETTEHO, pana Jean-Paula BACHYHO, paní Martine CALDEROLI-LOTZOVÉ, paní Anne-Marie COMPARINIOVÉ, pana Jean-Jacquese FRITZE, pana Clauda GEWERCA, paní Arlette GROSSKOSTOVÉ, pana Antoina KARAMA, pana Martina MALVYHO, pana Michela NEUGNOTA a paní Élisabeth THÉVENON-DURANTINOVÉ se uvolnilo jedenáct míst náhradníků tohoto výboru,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Do Výboru regionů jsou na zbývající část funkčního období, tedy do 25. ledna 2015, jmenováni:

a) jako členové:

- pan François DECOSTER, *Conseiller régional du Nord Pas-de-Calais*
- pan Jean-Paul DENANOT, *Conseiller régional du Limousin*
- pan Claude GEWERC, *Conseiller régional de Picardie*
- paní Annabelle JAEGEROVÁ, *Conseillère régionale de Provence-Alpes-Côte d'Azur*
- pan Pascal MANGIN, *Conseiller régional d'Alsace*

— pan Didier ROBERT, *Conseiller régional de la Réunion*— pan Stéphan ROSSIGNOL, *Conseiller régional du Languedoc Roussillon*

a

b) jako náhradníci:

- pan Laurent BEAUVAIS, *Conseiller régional de Basse-Normandie*
- paní Caroline CAYEUXOVÁ, *Conseillère régionale de Picardie*
- paní Nathalie COLIN-OESTERLEOVÁ, *Conseillère régionale de Lorraine*
- pan Mathieu DARNAUD, *Conseiller régional de Rhône-Alpes*
- paní Marie-Marguerite DUFAYOVÁ, *Conseillère régionale de Franche-Comté*
- pan Nicolas FLORIAN, *Conseiller régional d'Aquitaine*
- paní Peggy KANČALOVÁ, *Conseillère régionale d'Aquitaine*
- pan Alain LE VERN, *Conseiller régional de Haute-Normandie*
- pan Victorin LUREL, *Conseiller régional de Guadeloupe*
- pan Daniel PERCHERON, *Conseiller régional du Nord Pas-de-Calais*
- pan Christophe ROSSIGNOL, *Conseiller régional du Centre*.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Lucemburku dne 24. dubna 2012.

Za Radu
předseda
N. WAMMEN

⁽¹⁾ Úř. věst. L 348, 29.12.2009, s. 22.⁽²⁾ Úř. věst. L 12, 19.1.2010, s. 11.

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 24. dubna 2012

o vynětí výroby a velkoobchodního prodeje elektřiny z konvenčních zdrojů v Německu z použití směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb

(oznámeno pod číslem C(2012) 2426)

(Pouze německé znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2012/218/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb⁽¹⁾, a zejména na čl. 30 odst. 5 a 6 uvedené směrnice,

s ohledem na žádost Spolkového svazu energetického a vodního hospodářství (*Bundesverband der Energie- und Wasserwirtschaft e.V.*) (dále jen „BDEW“) zaslanou elektronickou poštou dne 26. října 2011,

vzhledem k těmto důvodům:

I. SKUTEČNOSTI

- (1) Dne 26. října 2011 podal BDEW Komisi elektronickou poštou žádost podle čl. 30 odst. 5 směrnice 2004/17/ES. Dne 11. listopadu 2011 Komise o této žádosti informovala německé orgány a rovněž požádala německé orgány dne 10. ledna 2012 a BDEW dne 21. prosince 2011 prostřednictvím elektronické pošty o další informace. Německé orgány poskytly další informace elektronickou poštou dne 14. prosince 2011 a BDEW tak učinil dne 17. ledna 2012, dne 26. ledna 2012 a dne 28. února 2012.
- (2) Žádost, kterou BDEW předložil jménem zadavatelů v daném odvětví, se týká – jak je v ní uvedeno – „výstavby, nákupu a provozu (včetně údržby) všech druhů zařízení na výrobu elektřiny, jakož i související podpůrné činnosti“⁽²⁾.
- (3) K žádosti je připojeno stanovisko Spolkového kartelového úřadu (*Bundeskartellamt*) ze dne 25. července 2011. Toto stanovisko (dále jen „stanovisko“) bylo

vydáno na základě příslušných německých právních předpisů a týká se otázky, zda je činnost, na kterou se postup vztahuje, přímo vystavena hospodářské soutěži. Stanovisko je podloženo výsledky rozsáhlého odvětvového průzkumu příslušných trhů.

II. PRÁVNÍ RÁMEC

- (4) Článek 30 směrnice 2004/17/ES stanoví, že zakázka určené pro umožnění výkonu jedné z činností, na něž se uvedená směrnice vztahuje, se uvedenou směrnicí neřídí, pokud je v členském státě, ve kterém má být činnost vykonávána, přímo vystavena hospodářské soutěži na trzích, na které není omezen přístup. Přímé vystavení hospodářské soutěži se posuzuje na základě objektivních kritérií s přihlédnutím ke zvláštním rysům dotčeného odvětví. Přístup na trh se považuje za neomezený, pokud členský stát provedl a uplatňuje příslušné právní předpisy Společenství k otevření daného odvětví nebo jeho části. Tyto právní předpisy jsou uvedeny v příloze XI směrnice 2004/17/ES, která pro odvětví elektroenergetiky odkazuje na směrnici Evropského parlamentu a Rady 96/92/ES ze dne 19. prosince 1996 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou⁽³⁾. Směrnice 96/92/ES byla nahrazena směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/54/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 96/92/ES⁽⁴⁾, která byla rovněž nahrazena směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES⁽⁵⁾.
- (5) Německo provedlo a uplatnilo nejen směrnici 96/92/ES, ale i směrnice 2003/54/ES a 2009/72/ES. Přístup na trh by proto v souladu s čl. 30 odst. 3 prvním pododstavcem měl být na celém území Německa považován za neomezený.
- (6) Přímé vystavení hospodářské soutěži by mělo být hodnoceno na základě různých ukazatelů, z nichž žádný není nutně sám o sobě rozhodující. Pokud jde o trhy dotčené tímto rozhodnutím, je jedním kritériem, které by mělo být vzato v úvahu, podíl hlavních účastníků na daném

⁽¹⁾ Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Žádost o vynětí se má vztahovat i na činnosti spojené s výrobou elektřiny, jako je kombinovaná výroba tepla a elektřiny.

⁽³⁾ Úř. věst. L 27, 30.1.1997, s. 20.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 176, 15.7.2003, s. 37.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 55.

trhu. Dalším kritériem je stupeň koncentrace na těchto trzích. Vzhledem k charakteristice dotčených trhů by měla být vzata v úvahu i další kritéria, jako je fungování vyrovnávacího trhu, cenová konkurence a míra, v jaké zákazníci přecházejí k jiným dodavatelům.

- (7) Tímto rozhodnutím není dotčeno uplatňování pravidel hospodářské soutěže.

III. POSOUZENÍ

- (8) Německý trh s elektřinou se vyznačuje velkým počtem elektráren provozovaných velkým počtem účastníků trhu⁽¹⁾. Většina výrobní kapacity je v rukou čtyř velkých energetických společností: RWE AG, E.ON AG, EnBW AG a Vattenfall Europe AG. Jelikož však dvě z těchto společností, konkrétně RWE a E.ON, jsou soukromé společnosti (tj. společnosti, které nepodléhají přímo ani nepřímo dominantnímu vlivu veřejných zadavatelů, jak je stanoveno v čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice 2004/17/ES), které v odvětví výroby elektřiny nepůsobí na základě zvláštních nebo výlučných práv ve smyslu čl. 2 odst. 3 směrnice 2004/17/ES, nejsou zadavateli ve smyslu směrnice 2004/17/ES. Z toho důvodu se na zadávání jejich zakázek na výrobu nebo prodej elektřiny ustanovení uvedené směrnice nevztahují; proto by, pokud jde o tyto činnosti, měly být považovány za konkurenty zadavatelů, na jejichž zadávání zakázek se uvedená směrnice vztahuje. Při zkoumání, zda je činnost na trzích, na které není omezen přístup, vystavena hospodářské soutěži, bude proto analýza v následujícím textu zaměřena na zadavatele.
- (9) Prodej elektřiny na velkoobchodní úrovni se uskutečňuje prostřednictvím burz, tj. spotových a termínovaných trhů Evropské energetické burzy (European Energy Exchange AG (EEX)) a Evropské burzy pro elektřinu (European Power Exchange S.E. (EPEX)), nebo prostřednictvím transakcí mimoburzovního trhu. Cena při burzovním prodeji elektřiny obvykle slouží jako referenční cena pro mimoburzovní transakce. Výrobní podniky optimalizují provoz svých elektráren podle výsledků burzovního obchodu na spotovém trhu. V zásadě jsou provozovány pouze elektrárny, jejichž mezní náklady jsou nižší než tržní cena.
- (10) Zákon o upřednostnění obnovitelných energií (*Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien*)⁽²⁾ (dále jen „EEG“),

stanoví pravidla pro elektřinu vyrobenou z obnovitelných zdrojů energie⁽³⁾, která vedle elektřiny vyrobené z konvenčních zdrojů⁽⁴⁾ hraje na německém trhu stále významnější roli. Novelou EEG, která vstoupila v platnost počátkem roku 2012, bylo stanoveno, že podíl obnovitelných zdrojů energie na výrobě elektřiny má do roku 2020 vzrůst na 35 %, do roku 2030 na 50 % a do roku 2050 na 80 %.

- (11) Na konci roku 2010 bylo připojeno 160,5 GW výrobní kapacity k sítím provozovatelů přenosových soustav (77,6 GW) a provozovatelů distribučních soustav (82,9 GW). Ve srovnání s rokem 2009 (152,7 GW) to představuje nárůst o přibližně 7,8 GW. Obnovitelné zdroje energie se na celkové kapacitě podílejí 54,2 GW. Z toho jsou za zhruba 50,7 GW vypláceny výkupní ceny podle EEG. To znamená, že obnovitelné zdroje energie představují přibližně 34 % celkové kapacity⁽⁵⁾.
- (12) Celkově bylo v roce 2010 dodáno do sítě 531,2 TWh elektrické energie, z toho 367,5 TWh do sítě provozovatelů přenosových soustav a 163,7 TWh do sítě provozovatelů distribučních soustav. Množství dodané elektrické energie z obnovitelných zdrojů činilo 93,7 TWh, z toho za 80,7 TWh byly provedeny platby podle EEG. To znamená, že podíl obnovitelných energií na celkovém množství elektrické energie dodané do sítě představuje zhruba 18 %, což je méně, než činí podíl obnovitelných zdrojů energie na celkové výrobní kapacitě, tj. 34 %⁽⁶⁾. Tento rozdíl je způsoben tím, že období, kdy lze obnovitelné zdroje během roku využívat, je kratší než v případě konvenčních zdrojů.
- (13) Další specifikum německého trhu s elektřinou souvisí s tím, že se německé vnitrostátní orgány v návaznosti na jadernou katastrofu v Japonsku na jaře roku 2011 nedávno rozhodly uzavřít osm jaderných elektráren o celkové kapacitě 8 400 MW⁽⁷⁾. Kromě toho bylo rozhodnuto, že do roku 2022 bude ukončen provoz všech ostatních jaderných elektráren v Německu. V krátkodobém horizontu toto rozhodnutí změnilo poměr dovozu a vývozu, takže se Německo z čistého vývozce elektřiny, kterým bylo do roku 2010, změnilo v roce 2011 na čistého dovozce.

⁽³⁾ Ve smyslu EEG a za podmínek v něm stanovených se „obnovitelnými zdroji energie“ rozumí vodní energie, včetně energie vln, energie přílivu, energie gradientu soli, energie proudění, větrné energie, energie slunečního záření, geotermální energie, energie z biomasy, včetně bioplynu, biometanu, skládkového plynu a plynu z čistíren odpadních vod, jakož i biologicky rozložitelné části komunálního a průmyslového odpadu.

⁽⁴⁾ Ve smyslu tohoto rozhodnutí se elektřinou vyrobenou z konvenčních zdrojů a konvenční elektřinou rozumí elektřina, která nespadá do oblasti působnosti EEG.

⁽⁵⁾ Podle zprávy „Monitoring Benchmark Report 2011“, kterou vypracovala spolková agentura Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (anglický překlad), s. 9.

⁽⁶⁾ Podle zprávy „Monitoring Benchmark Report 2011“, kterou vypracovala spolková agentura Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (anglický překlad), s. 10.

⁽⁷⁾ Podle zprávy „Monitoring Benchmark Report 2011“, kterou vypracovala spolková agentura Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (anglický překlad).

⁽¹⁾ Podle údajů Eurostatu o oblasti životního prostředí a energetiky z listopadu 2010 bylo v roce 2008 v Německu více než 450 společností vyrábějících elektřinu, na něž připadalo nejméně 95 % čistého množství vyrobené elektřiny.

⁽²⁾ EEG upravuje: přednostní připojení zařízení na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů a z důlního plynu k síťovým soustavám pro obecné zásobování elektřinou; přednostní nákup, přenos, distribuci této elektřiny a platbu za ni ze strany provozovatelů sítí, i pokud jde o elektřinu z kombinované výroby tepla a elektřiny, včetně premii za odvod této elektřiny do rozvodné soustavy; a celostátní vyrovnávání množství vykoupené elektřiny, za niž byla zaplácena výkupní cena nebo premie.

Vymezení trhu

Vymezení výrobního trhu

- (14) Podle precedentů Komise⁽¹⁾ lze v odvětví elektrické energie rozlišovat tyto relevantní výrobní trhy: i) výroba a velkoobchodní dodávky, ii) přenos, iii) distribuce a iv) maloobchodní dodávky. Zatímco některé tyto trhy lze dále rozčlenit, dle dosavadní praxe Komise⁽²⁾ se nerozlišovalo mezi trhem výroby elektřiny a trhem velkoobchodních dodávek, neboť výroba jako taková představuje pouze první krok v hodnotovém řetězci, avšak objem vyrobené elektřiny je prodáván na velkoobchodním trhu.
- (15) Žádost BDEW se týká výroby elektřiny a velkoobchodu s elektřinou. Spolkový kartelový úřad ve svém stanovisku definuje výrobní trh jako „primární trh pro prodej elektřiny“⁽³⁾, který zahrnuje první prodej vlastní výroby všech dodavatelů elektrické energie a čistý dovoz elektřiny, avšak nezahrnuje následné obchodování mezi účastníky trhu. Kromě toho je Spolkový kartelový úřad toho názoru, že výroba a prodej elektřiny, na kterou se vztahuje EEG (dále jen „elektřina podléhající EEG“), nejsou součástí tohoto trhu.
- (16) Spolkový kartelový úřad má za to, že trh s elektřinou podléhající EEG je samostatným trhem, pokud jde o první prodej této elektřiny. Elektřina podléhající EEG se obvykle neprodává přímo na velkoobchodním trhu, ale nejprve ji kupují provozovatelé přenosových sítí za zákonem stanovené výkupní ceny, kteří ji poté ve druhém kroku prodají na velkoobchodním trhu.
- (17) Spolkový kartelový úřad dospěl k závěru, že výroba a prodej elektřiny podléhající EEG neprobíhají na základě hospodářské soutěže a že tato elektřina je nezávislá na ukazatelích poptávky a cenových ukazatelích⁽⁴⁾. Tento závěr vychází zejména z následujících skutečností:
- (18) Elektřina podléhající EEG se odebrá do sítě přednostně, a proto je její výroba zcela nezávislá na poptávce. Výroba a dodávky do sítě nezávisí ani na cenách, neboť provozovatelé mají nárok na zákonem stanovené platby. Provozovatelé přenosových soustav prodávají elektřinu podléhající EEG na spotovém trhu podle pravidel stanovených v zákoně, přičemž však nemají žádný manévrovací prostor.
- (19) Spolkový kartelový úřad rovněž konstatoval, že podle zákona může být elektřina podléhající EEG prodávána přímo, a určitá část provozovatelů této možnosti

využívá. Podle EEG mohou provozovatelé zařízení na výrobu elektřiny podléhající EEG přecházet od přímého prodeje na prodej za zákonem stanovené výkupní ceny a naopak vždy k prvnímu dni v měsíci. Tito provozovatelé se tak mohou každý měsíc na základě předpovědi tržních cen a podle poptávky rozhodnout, který způsob prodeje pro ně bude výhodnější. Tento přímý prodej však bude mít v budoucnu jen okrajový význam.

- (20) Novelou EEG, která vstoupila v platnost počátkem roku 2012, bylo stanoveno, že provozovatelé zařízení na výrobu elektřiny podléhající EEG mohou – jak je uvedeno výše – elektřinu, kterou vyrobili, sami prodávat a navíc i získat tržní prémii. Tržní prémie má nahradit rozdíl mezi stanovenou výkupní cenou podle EEG a průměrnou měsíční cenou na burze stanovenou *ex post*. Využití možnosti získat tržní prémii je však volitelné, tzn. že provozovatelé zařízení na výrobu elektřiny podléhající EEG mohou v režimu zákonem stanovených výkupních cen zůstat nebo se do něj kdykoli na začátku měsíce vrátit. Předpokládá se však, že největší podíl elektřiny podléhající EEG bude prodáván prostřednictvím provozovatelů přenosových sítí. Kromě toho model tržní premie nezmění nic na tom, že celková výše výkupních cen pro výrobce elektřiny z obnovitelných zdrojů není primárně určena tržními cenami⁽⁵⁾.
- (21) Spolkový kartelový úřad proto konstatuje, že elektřina podléhající EEG sice vyvíjí konkurenční tlak na elektřinu vyráběnou z konvenčních zdrojů, avšak opačně to neplatí; z toho důvodu nelze elektřinu podléhající EEG zahrnout do stejného trhu jako konvenční elektřinu, neboť tržní podmínky převládající při prvním prodeji jsou u těchto dvou způsobů výroby značně odlišné. Navíc první prodej elektřiny podléhající EEG se ve většině případů uskutečňuje prostřednictvím provozovatelů přenosových sítí. Tento trh se tak od velkoobchodního trhu s konvenční elektřinou zjevně liší i z pohledu poptávky.
- (22) S ohledem na specifickou povahu německého trhu s elektřinou a aniž jsou dotčeny právní předpisy v oblasti hospodářské soutěže se pro účely posouzení podmínek stanovených v čl. 30 odst. 1 směrnice 2004/17/ES vymezuje relevantní výrobní trh jako trh pro výrobu a první prodej elektřiny vyrobené z konvenčních zdrojů. Výroba a první prodej elektřiny podléhající EEG nejsou z výše uvedených důvodů součástí tohoto trhu a budou dále posuzovány odděleně.

Vymezení zeměpisného trhu

- (23) Žádost se týká činností na území Spolkové republiky Německo. Žadatel se zabývá otázkou, zda existuje širší trh, který by zahrnoval Německo a Rakousko, přičemž vychází z několika trendů souvisejících s vývojem regulačního rámce, objemem dovozu a vývozu elektřiny, propojováním trhů a postupy řízení přetížení, avšak

⁽¹⁾ Věc COMP/M.4110 – E.ON/ENDESA, 25.4.2006, bod 10, s. 3.

⁽²⁾ Věc COMP/M.3696 – E.ON/MOL, 21.1.2005, bod 223, věc COMP/M.5467 – RWE-ESSENT, 23.6.2009, bod 23.

⁽³⁾ Podle stanoviska Spolkového kartelového úřadu (anglický překlad), s. 5.

⁽⁴⁾ Podle stanoviska Spolkového kartelového úřadu (anglický překlad), s. 5.

⁽⁵⁾ Odměna jednotlivého provozovatele se nicméně může měnit podle toho, zda dokáže svou elektřinu prodat za cenu vyšší, než je průměrná měsíční cena.

nakonec dochází k závěru, že „žadatel nemůže vyvodit konečný závěr, zda je již v současnosti dosaženo dostatečného stupně integrace mezi německým velkoobchodním trhem s elektřinou a relevantními trhy v sousedních zemích, aby mohly být považovány za regionální trh.“

- (24) Spolkový kartelový úřad se na základě výsledků uskutečněného odvětvového průzkumu domnívá, že společný primární trh s elektřinou v Německu a Rakousku existuje. Tento závěr vychází ze skutečnosti, že u přeshraničních propojovacích vedení mezi Německem a Rakouskem nejsou žádná kapacitní omezení a že na Evropské burze pro elektřinu (EPEX) existuje standardní tržní a cenová oblast.
- (25) Dle dosavadní praxe Komise byly trhy s elektřinou ve většině případů co do rozsahu definovány jako vnitrostátní⁽¹⁾ či ještě menší⁽²⁾. V některých případech byla otázka, zda mohou existovat trhy větší než vnitrostátní, ponechána otevřená⁽³⁾.
- (26) Komise se domnívá, že pro účely posouzení podmínek stanovených v čl. 30 odst. 1 směrnice 2004/17/ES, a aniž jsou dotčeny právní předpisy v oblasti hospodářské soutěže, není nutné dospět k závěru o přesném rozsahu relevantního zeměpisného trhu pro výrobu a první prodej konvenční elektřiny, neboť výsledky posouzení by i při jakémkoli jiném alternativním vymezení trhu byly stejné.
- (27) Pokud jde o výrobu a první prodej elektřiny podléhající EEG, nemohl by zeměpisný rozsah tohoto trhu přesahovat území Německa, protože je založen na specifických právních podmínkách stanovených v německém EEG.

Analýza trhu

Výroba a první prodej elektřiny vyrobené z konvenčních zdrojů

a) Podíly na trhu a koncentrace trhu

- (28) Jak vyplývá z ustálené praxe⁽⁴⁾ ohledně rozhodnutí Komise podle článku 30, dospěla Komise k závěru, že

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2008/585/ES (Úř. věst. L 188, 16.7.2008, s. 28, 9. bod odůvodnění), 2008/741/ES (Úř. věst. L 251, 19.9.2008, s. 35, 9. bod odůvodnění) a věc COMP/M.3440 ENI/EDP/GDP, 9.12.2004, bod 23.

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise 2010/403/ES (Úř. věst. L 186, 20.7.2010, s. 44., 9. bod odůvodnění).

⁽³⁾ Věc COMP/M.3268 SYDKRAFT/GRANINGE, 30.10.2003, bod 27 a věc COMP/M.3665 ENEL/SLOVENSKE ELEKTRARNE, 26.4.2005, bod 14.

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Komise 2009/47/ES (Úř. věst. L 19, 23.1.2009, s. 57), 2008/585/ES, 2008/741/ES, 2007/141/ES (Úř. věst. L 62, 1.3.2007, s. 23), 2007/706/ES (Úř. věst. L 287, 1.11.2007, s. 18), 2006/211/ES (Úř. věst. L 76, 15.3.2006, s. 6) a 2006/422/ES (Úř. věst. L 168, 21.6.2006, s. 33).

pokud jde o výrobu elektřiny, „je jedním z ukazatelů míry hospodářské soutěže na vnitrostátních trzích celkový podíl na trhu tří největších výrobců“.

- (29) Podle stanoviska Spolkového kartelového úřadu⁽⁵⁾ činil kumulativní podíl na trhu tří největších výrobců, pokud jde o množství elektřiny dodané do sítě, 74 % v roce 2007, 73 % v roce 2008 a 70 % v roce 2010. Německý trh s elektřinou se tak ve srovnání s dřívějšími rozhodnutími o vynětí podle článku 30 směrnice 2004/17/ES řadí mezi trhy se střední koncentrací⁽⁶⁾.
- (30) Je však třeba připomenout, že na první dva výrobce – společnosti RWE a E.ON –, jejichž podíl na trhu činí dohromady 58 %⁽⁷⁾, se nevztahují ustanovení zákona o zadávání veřejných zakázek.
- (31) Cílem tohoto rozhodnutí je stanovit, zda výroba a velkoobchodní prodej elektřiny jsou vystaveny takové úrovni hospodářské soutěže (na trzích, na které je volný přístup), která zajistí, že i v případě neuplatňování podrobných pravidel pro zadávání veřejných zakázek stanovených ve směrnici 2004/17/ES bude zadávání veřejných zakázek pro výkon dotčených činností probíhat průhledným a nediskriminačním způsobem na základě kritérií, která umožní určit ekonomicky celkově nejvýhodnější řešení. V této souvislosti je třeba si uvědomit, že společnosti, na které se nevztahují postupy zadávání veřejných zakázek, (tedy RWE a E.ON) mají možnost vyvíjet na ostatní účastníky trhu konkurenční tlak, když na těchto trzích působí. Na tom se nic nezmění, ani kdyby do relevantního zeměpisného trhu bylo zahrnuto Rakousko, neboť tržní podíly těchto největších výrobců by se na trhu zahrnujícím Německo i Rakousko podle předpokladů zmenšily jen nepatrně⁽⁸⁾.
- (32) Pokud jde o výrobu a velkoobchodní dodávky elektrické energie z konvenčních zdrojů, lze výše uvedené skutečnosti považovat za příznak přímého vystavení hospodářské soutěži v případě účastníků trhu, na něž se vztahují ustanovení zákona o zadávání veřejných zakázek.
- (33) Rovněž je třeba poznamenat, že pracovní dokument útvarů Komise nazvaný „Zpráva o pokroku při vytváření vnitřního trhu se zemním plynem a elektřinou za období

⁽⁵⁾ Podle stanoviska Spolkového kartelového úřadu (anglický překlad), bod 2, strana 7.

⁽⁶⁾ Souhrnné podíly na trhu tří největších výrobců mají nižší hodnoty ve Spojeném království (39 %), v Rakousku (52 %) a v Polsku (55 %), avšak ve Finsku (73,6 %) a Švédsku (87 %) jsou odpovídající hodnoty vyšší.

⁽⁷⁾ Při výpočtu objemu výroby byly vzaty v úvahu vlastní elektrárny, podíly v elektrárnách ve společném vlastnictví a smluvně zajištěná dlouhodobá produkce (práva přednostního nákupu).

⁽⁸⁾ Podle stanoviska Spolkového kartelového úřadu (anglický překlad), bod 3, strana 7.

2009–2010“ z června 2011 ⁽¹⁾ uvádí, že koncentrace trhu v Německu se ve srovnání s předchozími lety snížila ⁽²⁾, a řadí německý trh s elektřinou do kategorie „mírně koncentrovaných trhů“ ⁽³⁾, tzn. trhů, jejichž hodnota Herfindahl-Hirschmanova indexu (HHI) ⁽⁴⁾ (ve vztahu ke kapacitě) se pohybuje v rozmezí 750 až 1 800.

- (34) S ohledem na výše uvedené číselné údaje lze pro účely tohoto rozhodnutí, a aniž jsou dotčeny právní předpisy v oblasti hospodářské soutěže, ve vztahu k zadavatelům předpokládat, že stupeň koncentrace trhu lze považovat za příznak toho, že výroba a velkoobchodní prodej elektřiny z konvenčních zdrojů v Německu jsou do určité míry vystaveny hospodářské soutěži.

b) Další faktory

- (35) V posledních letech (až do března 2011) bylo Německo čistým vývozcem elektřiny. Avšak v důsledku rozhodnutí zastavit výrobu elektřiny v několika jaderných elektrárnách se Německo stalo čistým dovozcem. Proto v současné době na trhu existuje konkurenční tlak vyplývající z možnosti dovážet elektřinu do Německa ze zahraničí. Tím je zajištěno, že investice v odvětví elektrické energie v Německu nelze provádět bez ohledu na ostatní výrobce v okolních zemích. Tyto faktory by proto měly být vnímány tak, že nejsou v rozporu se závěrem, podle kterého jsou zadavatelé působící na německém trhu pro výrobu elektřiny z konvenčních zdrojů vystaveni hospodářské soutěži. Kromě toho analýza situace, pokud jde o přecházení zákazníků k jiným dodavatelům ⁽⁵⁾, a stupeň likvidity na velkoobchodním trhu ⁽⁶⁾ ukazují, že tyto faktory nejsou v rozporu se závěrem, podle kterého jsou zadavatelé působící na německém trhu pro výrobu elektřiny z konvenčních zdrojů vystaveni hospodářské soutěži. A konečně je třeba rovněž

poznamenat, že ani německý vyrovnávací trh ⁽⁷⁾ a jeho hlavní charakteristiky (tržní určování cen a cenový rozdíl mezi pozitivní a negativní vyrovnávací energií) neodpovídají závěru, podle kterého jsou zadavatelé působící na německém trhu pro výrobu elektřiny z konvenčních zdrojů vystaveni hospodářské soutěži.

Výroba a první prodej elektřiny podléhající EEG

- (36) Elektřina podléhající EEG má prioritní napojení na síť a při dodávání do sítě má přednost před konvenční elektřinou, což znamená, že výroba elektřiny podléhající EEG je nezávislá na poptávce. Jelikož náklady spojené s výrobou elektřiny podléhající EEG jsou obecně vyšší než tržní cena, byl vytvořen systém, díky kterému se elektřině podléhající EEG dostává zvláštní podpory. Provozovatelé zařízení na výrobu elektřiny podléhající EEG ⁽⁸⁾ mají právo prodávat elektřinu provozovatelům přenosových sítí za zákonem stanovené výkupní ceny po dobu 20 let a navíc v roce uvedení zařízení do provozu. Výše těchto cen pokrývá jejich náklady, a je tedy vyšší než tržní cena. Mohou proto svou elektřinu do sítě dodávat bez ohledu na cenu na burze ⁽⁹⁾.
- (37) Elektřina podléhající EEG se obecně neprodává přímo na velkoobchodním trhu, ale nejprve ji kupují provozovatelé přenosových sítí za zákonem stanovené výkupní ceny. Provozovatelé přenosových soustav nesou odpovědnost za prodej elektřiny podléhající EEG na burzovním spotovém trhu s elektřinou, z čehož jim tak vzniká ztráta. Tyto náklady nakonec hradí koneční spotřebitelé elektřiny, kteří svým dodavatelům energie platí zvláštní poplatek podle EEG, který je pak dále přenesen na provozovatele přenosových sítí. Dodavatelé energie, kteří kupují více než 50 % elektřiny podléhající EEG, z čehož nejméně 20 % elektřiny vyrobené ze sluneční nebo větrné energie, platí snížený poplatek podle EEG.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/energy/gas_electricity/legislation/doc/20100609_internal_market_report_2009_2010.pdf

⁽²⁾ Viz bod 4 pracovního dokumentu útvarů Komise, strana 7.

⁽³⁾ Tabulka 3.1 technické přílohy, s. 12 technické přílohy pracovního dokumentu útvarů Komise „Zpráva o pokroku při vytváření vnitřního trhu se zemním plynem a elektřinou za období 2009–2010“ z června 2011.

⁽⁴⁾ Herfindahl-Hirschmannův index: je definován jako součet čtverců tržních podílů každého jednotlivého podniku. Může nabývat hodnot od téměř 0 do 10 000, přičemž popisuje širokou škálu různých tržních podmínek od velmi vysokého počtu velmi malých firem až po jediného monopolního výrobce. Hodnota HHI klesá se zvyšující se mírou hospodářské soutěže a naopak.

⁽⁵⁾ Podle tabulky 2.1 na straně 6 a tabulky 2.2 na straně 7 technické přílohy pracovního dokumentu útvarů Komise „Zpráva o pokroku při vytváření vnitřního trhu se zemním plynem a elektřinou za období 2009–2010“ z června 2011 činila míra, v jaké zákazníci přecházejí k jiným dodavatelům, v průmyslové velkovýrobě v roce 2009 v Německu 10,7 % co do objemu a 15,6 % podle zařízení pro odečet u způsobilých spotřebitelů.

⁽⁶⁾ Podle zprávy „Monitoring Benchmark Report 2011“, kterou vypracovala spolková agentura Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen, s. 28, je německý velkoobchodní trh mimořádně likvidní. V roce 2010 dosáhl objem velkoobchodního prodeje podle odhadů 10 600 TWh, což je více než 17násobek skutečné poptávky po elektřině v Německu.

⁽⁷⁾ Za doplňkový ukazatel by se také mělo považovat fungování vyrovnávacích mechanismů, byť představují malý podíl na celkovém množství elektřiny vyrobené a/nebo spotřebované v členském státě. Existuje-li totiž velký rozdíl mezi cenou, za kterou provozovatelé přenosových soustav poskytují vyrovnávací energii, a cenou, za kterou odkoupí nadbytečnou produkci, může to znamenat problém pro menší účastníky trhu a negativně ovlivnit rozvoj hospodářské soutěže.

⁽⁸⁾ Ve smyslu tohoto rozhodnutí a v souladu s EEG, se „zařízením na výrobu elektřiny podléhající EEG“ rozumí zařízení vyrábějící elektřinu z obnovitelných zdrojů energie nebo z důlního plynu. Zařízením vyrábějícím elektřinu z obnovitelných zdrojů energie nebo z důlního plynu se rozumí také každé zařízení, které přijímá energii, která byla dočasně uskladněna a pochází výhradně z obnovitelných zdrojů energie nebo z důlního plynu, a přeměňuje ji na elektřinu, a „provozovatelem zařízení na výrobu elektřiny podléhající EEG“ se rozumí jakákoli osoba, která – bez ohledu na to, zda je vlastníkem – používá zařízení na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie nebo z důlního plynu.

⁽⁹⁾ Výkupní ceny za elektřinu podléhající EEG se pravidelně pohybují nad úrovní cen na burze, proto je tato elektřina dražší než elektřina vyrobená konvenčním způsobem. Tyto dodatečné náklady nesou spotřebitelé energie prostřednictvím poplatku podle EEG (3,5 centů za kWh v roce 2011).

- (38) Provozovatelé zařízení na výrobu elektřiny podléhající EEG mají rovněž možnost „přímého prodeje“ vyrobené elektřiny. To znamená, že se mohou rozhodnout, že elektřinu nebudou prodávat za zákonem stanovené výkupní ceny, nýbrž přímo na spotovém trhu. Vzhledem k vysokým výrobním nákladům elektřiny podléhající EEG nepředstavuje zpravidla přímý prodej, který není zákonem regulován, schůdné řešení. V minulosti byl tento způsob využíván v omezené míře hlavně v případech, kdy kupující mohli uplatnit osvobození od zvláštního poplatku podle EEG, když s konvenční elektřinou zkombinovali určité množství elektřiny podléhající EEG odebrané přímo od výrobce⁽¹⁾. Novelou EEG, která vstoupila v platnost počátkem roku 2012, byla možnost uplatnění této zvláštní výjimky omezena, což dle předpokladů povede k tomu, že tato forma přímého prodeje bude využívána v menší míře⁽²⁾.
- (39) Novelizovaný zákon přináší novou možnost „přímého prodeje“, která však stanoví, že výrobcům elektřiny podléhající EEG bude placena tzv. „tržní prémie“, která pokryje rozdíl mezi jejich vyššími náklady a průměrnou tržní cenou (dále jen „model tržní premie“). Provozovatelé přenosových soustav odhadují, že v roce 2012 bude prostřednictvím modelu tržní premie prodáno 15 % celkového množství všech druhů obnovitelných energií⁽³⁾. Lze tak soudit, že v současnosti i blízké budoucnosti se zdaleka největší část elektřiny podléhající EEG bude prodávat za zákonem stanovené výkupní ceny a prostřednictvím provozovatelů přenosových sítí. Nedotovaný přímý prodej bude hrát jen okrajovou roli.
- (40) Z výše uvedených důvodů jsou výroba a první prodej elektřiny podléhající EEG součástí regulovaného systému, kde výrobci prodávají elektřinu za zákonem stanovené ceny. Tito výrobci nejsou vystaveni hospodářské soutěži, neboť mohou elektřinu podléhající EEG, kterou vyrobili, dodávat do sítě bez ohledu na běžnou tržní cenu. Díky přednostnímu právu dodávat elektřinu do sítě rovněž mohou prodat veškeré množství energie, které vyrobí. Z toho důvodu nelze vyvodit, že činnost výrobců elektřiny podléhající EEG je vystavena hospodářské soutěži. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem není třeba posuzovat žádné další ukazatele, jako jsou například ukazatele uvedené v 6. bodě odůvodnění.
- 30 odst. 1 směrnice 2004/17/ES měla být se zřetelem k zadavatelům považována za splněnou, pokud jde o výrobu a velkoobchodní dodávky elektřiny z konvenčních zdrojů v Německu.
- (42) Dále by se směrnice 2004/17/ES, vzhledem k tomu, že se podmínka neomezeného přístupu na trh považuje za splněnou, neměla použít ani v případě, kdy zadavatelé udělují zakázky, které mají umožnit výrobu a velkoobchodní dodávky elektřiny z konvenčních zdrojů v Německu, ani v případě, kdy zadavatelé pořádají veřejné soutěže na výkon této činnosti v této zeměpisné oblasti.
- (43) Nicméně podmínka přímého vystavení hospodářské soutěži stanovená v čl. 30 odst. 1 směrnice 2004/17/ES by měla být se zřetelem k zadavatelům považována za nesplněnou, pokud jde o výrobu a první prodej elektřiny podléhající EEG v Německu.
- (44) Jelikož se na výrobu a první prodej elektřiny podléhající EEG nadále vztahují ustanovení směrnice 2004/17/ES, je třeba připomenout, že veřejné zakázky zahrnující více činností se řídí článkem 9 směrnice 2004/17/ES. To znamená, že zadává-li zadavatel „smíšenou“ zakázku, tedy zakázku určenou k vykonávání jak činností vyňatých z oblasti působnosti směrnice 2004/17/ES, tak činností, které vyňaty nejsou, přihlíží se k tomu, které činnosti mají být hlavním předmětem zakázky. Ustanovení směrnice 2004/17/ES se použijí v případě smíšené zakázky, jejímž hlavním účelem je podpora výroby a velkoobchodního prodeje elektřiny podléhající EEG. Není-li objektivně možné určit, která činnost má být hlavním předmětem zakázky, zadává se v souladu s pravidly uvedenými v čl. 9 odst. 2 a 3 směrnice 2004/17/ES. Toto rozhodnutí je založeno na právním a skutkovém stavu z října 2011 až února 2012, jak se jeví na základě informací, které předložil BDEW a německé orgány. Může být revidováno, pokud by v případě významných změn právního či skutkového stavu došlo k tomu, že podmínky pro použití čl. 30 odst. 1 směrnice 2004/17/ES, pokud jde o výrobu a velkoobchodní dodávky elektřiny z konvenčních zdrojů, již nejsou splněny.
- (45) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Poradního výboru pro veřejné zakázky,

IV. ZÁVĚRY

- (41) S ohledem na výše zkoumané faktory by podmínka přímého vystavení hospodářské soutěži stanovená v čl.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Směrnice 2004/17/ES se nevztahuje na zakázky zadané zadavateli, které mají umožnit výrobu a první prodej elektřiny vyrobené z konvenčních zdrojů a mají být provedeny v Německu.

⁽¹⁾ Toto zákonné ustanovení se někdy označuje jako „Grünstromprivileg“.

⁽²⁾ Podle odhadů provozovatelů přenosových soustav bude podíl takového přímého prodeje (§ 33b EEG (2012)) v roce 2012 činit 3,7 %. Viz http://www.eeg-kwk.net/de/file/111115_Eckwerte_Einspeisung_final.pdf.

⁽³⁾ Viz http://www.eeg-kwk.net/de/file/111115_Eckwerte_Einspeisung_final.pdf.

Pro účely tohoto rozhodnutí se elektřinou vyrobenou z konvenčních zdrojů rozumí elektřina, která nespadá do oblasti působnosti EEG. Kromě toho, ve smyslu EEG a za podmínek v něm stanovených, se „obnovitelnými zdroji energie“ rozumí vodní energie, včetně energie vln, energie přílivu, energie gradientu soli, energie proudění, větrné energie, energie slunečního záření, geotermální energie, energie z biomasy, včetně bioplynu, biometanu, skládkového plynu a plynu z čistíren odpadních vod, jakož i biologicky rozložitelné části komunálního a průmyslového odpadu.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Spolkové republice Německo.

V Bruselu dne 24. dubna 2012.

Za Komisi
Michel BARNIER
člen Komise

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 24. dubna 2012,

kterým se Srbsko uznává za prosté *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* (Spieckerman a Kotthoff) Davis et al.

(oznámeno pod číslem C(2012) 2524)

(2012/219/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 2000/29/ES ze dne 8. května 2000 o ochranných opatřeních proti zavlečení organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do Společenství a proti jejich rozšiřování na území Společenství⁽¹⁾, a zejména na přílohu III část A bod 12 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Příloha III část A bod 12 směrnice 2000/29/ES stanoví obecný zákaz týkající se dovozu do Unie hlíz druhů *Solanum* L. a jejich kříženců, kromě těch uvedených v bodě 10 a 11, včetně hlíz *Solanum tuberosum* L., pocházejících ze třetích zemí. Tento zákaz se nevztahuje na třetí země kontinentální Evropy uznané za prosté *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* (Spieckerman a Kotthoff) Davis et al. (dále jen „dotčený organismus“).
- (2) Z oficiálních zpráv týkajících se průzkumných kampaní z let 2009, 2010 a 2011, které poskytlo Srbsko, a z informací získaných během mise Potravinového a veterinárního úřadu v této zemi v listopadu a prosinci 2009 se ukazuje, že se dotčený organismus v Srbsku nevyskytuje a že uvedená země uplatnila ochranné a kontrolní postupy a testy na přítomnost dotčeného organismu v dovozu a domácí produkci hlíz *Solanum tuberosum* L.
- (3) Proto je vhodné uznat Srbsko za prosté dotčeného organismu.

(4) Tímto rozhodnutím není dotčeno žádné pozdější zjištění, které by mohlo prokázat, že se v Srbsku dotčený organismus vyskytuje.

(5) Komise požádá Srbsko, aby každoročně poskytl informace nutné k ověření, že je Srbsko nadále prosté dotčeného organismu.

(6) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého rostlinolékařského výboru,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Uznání

Srbsko se uznává za prosté *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* (Spieckerman a Kotthoff) Davis et al.

Článek 2

Určení

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 24. dubna 2012.

Za Komisi

John DALLI

člen Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 169, 10.7.2000, s. 1.

AKTY PŘIJATÉ INSTITUCEMI ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍ DOHODOU

ROZHODNUTÍ SMÍŠENÉHO VÝBORU EU-ESVO PRO SPOLEČNÝ TRANZITNÍ REŽIM č. 1/2012 ze dne 19. ledna 2012

o vyzvání Chorvatska k přistoupení k úmluvě o společném tranzitním režimu ze dne 20. května 1987

(2012/220/EU)

SMÍŠENÝ VÝBOR,

s ohledem na úmluvu o společném tranzitním režimu ze dne 20. května 1987 ⁽¹⁾ (dále jen „úmluva“),
a zejména na čl. 15 odst. 3 písm. e) této úmluvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podporu obchodu s Chorvatskem by usnadnil společný tranzitní režim pro přepravu zboží mezi Chorvatskem a Evropskou unií, Islandskou republikou, Norským královstvím a Švýcarskou konfederací.
- (2) Pro dosažení tohoto zjednodušení je vhodné vyzvat Chorvatsko k přistoupení k úmluvě,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

V souladu s článkem 15a úmluvy se Chorvatsko vyzývá ve formě výměny dopisů mezi Radou Evropské unie a Chorvatskem, uvedených v příloze tohoto rozhodnutí, aby k úmluvě přistoupilo ode dne 1. července 2012.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 19. ledna 2012.

*Za smíšený výbor
předseda*

Mirosław ZIELIŃSKI

⁽¹⁾ Úř. věst. L 226, 13.8.1987, s. 2.

PŘÍLOHA

DOPIS č. 1

Oznámení rozhodnutí smíšeného výboru EU-ESVO o vyzvání Chorvatska k přistoupení k úmluvě o společném tranzitním režimu ze dne 20. května 1987

Vážený pane,

mám tu čest Vás vyrozumět o rozhodnutí smíšeného výboru ES-ESVO pro společný tranzitní režim ze dne 19. ledna 2012 (rozhodnutí č. 1/2012), kterým se Chorvatsko vyzývá, aby se stalo smluvní stranou úmluvy o společném tranzitním režimu ze dne 20. května 1987. Evropská unie vyzývá Chorvatsko, aby poskytlo záruky, že bude uplatňovat uvedenou úmluvu vůči všem členským státům bez rozdílu.

Přistoupení Chorvatska k úmluvě může být učiněno uložením jeho listiny o přistoupení u Generálního sekretariátu Rady Evropské unie s připojeným překladem úmluvy do úředního jazyka Chorvatska v souladu s článkem 15a úmluvy.

Přijměte prosím, vážený pane, ujištění o mé nejhlubší úctě.

generální tajemník
Generální sekretariát
Rady Evropské unie

DOPIS č. 2

Listina o přistoupení Chorvatska k úmluvě o společném tranzitním režimu

Chorvatsko,

berouce na vědomí rozhodnutí smíšeného výboru ES-ESVO pro společný tranzitní režim ze dne 19. ledna 2012 (rozhodnutí č. 1/2012) o vyzvání Chorvatska k přistoupení k úmluvě o společném tranzitním režimu ze dne 20. května 1987 (dále jen „úmluva“),

s ohledem na výzvu, aby přistoupilo k úmluvě, a

přejíce si stát se smluvní stranou úmluvy,

TÍMTO

přistupuje k úmluvě;

připojuje k této listině překlad úmluvy do úředního jazyka Chorvatska;

prohlašuje, že přijímá veškerá doporučení a rozhodnutí smíšeného výboru ES-ESVO pro společný tranzitní režim přijatá mezi dnem 19. ledna 2012 a dnem, kdy přistoupení Chorvatska nabývá účinku v souladu s článkem 15a úmluvy.

V ... dne ...

ROZHODNUTÍ SMÍŠENÉHO VÝBORU EU-ESVO PRO ZJEDNODUŠENÍ FORMALIT VE ZBOŽOVÉM STYKU č. 1/2012**ze dne 19. ledna 2012****o vyzvání Chorvatska k přistoupení k úmluvě o zjednodušení formalit ve zbožíovém styku ze dne 20. května 1987**

(2012/221/EU)

SMÍŠENÝ VÝBOR,

s ohledem na úmluvu o zjednodušení formalit ve zbožíovém styku ze dne 20. května 1987 ⁽¹⁾ (dále jen „úmluva“), a zejména na čl. 11 odst. 3 této úmluvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Výměnu zboží s Chorvatskem by usnadnilo zjednodušení formalit, které mají dopad na zbožíový styk mezi Chorvatskem a Evropskou unií, Islandskou republikou, Norským královstvím a Švýcarskou konfederací.
- (2) Pro dosažení tohoto zjednodušení je vhodné vyzvat Chorvatsko k přistoupení k úmluvě,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

V souladu s článkem 11a úmluvy se Chorvatsko vyzývá ve formě výměny dopisů mezi Radou Evropské unie a Chorvatskem, uvedených v příloze tohoto rozhodnutí, aby k úmluvě přistoupilo ode dne 1. července 2012.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 19. ledna 2012.

*Za smíšený výbor
předseda*

Mirosław ZIELIŃSKI

⁽¹⁾ Úř. věst. L 134, 22.5.1987, s. 2.

PŘÍLOHA

DOPIS č. 1

Oznámení rozhodnutí smíšeného výboru EU-ESVO o vyzvání Chorvatska k přistoupení k úmluvě o zjednodušení formalit ve zbožovém styku ze dne 20. května 1987

Vážený pane,

mám tu čest Vás vyrozumět o rozhodnutí smíšeného výboru ES-ESVO pro zjednodušení formalit ve zbožovém styku ze dne 19. ledna 2012 (rozhodnutí č. 1/2012), kterým se Chorvatsko vyzývá, aby se stalo smluvní stranou úmluvy o zjednodušení formalit ve zbožovém styku ze dne 20. května 1987.

Přistoupení Chorvatska k úmluvě může být učiněno uložení jeho listiny o přistoupení u Generálního sekretariátu Rady Evropské unie s připojeným překladem úmluvy do úředního jazyka Chorvatska v souladu s článkem 11a úmluvy.

Přijměte prosím, vážený pane, ujištění o mé nejhlubší úctě.

*generální tajemník
Generální sekretariát
Rady Evropské unie*

DOPIS č. 2

Listina o přistoupení Chorvatska k úmluvě o zjednodušení formalit ve zbožovém styku

Chorvatsko,

berouce na vědomí rozhodnutí smíšeného výboru ES-ESVO pro zjednodušení formalit ve zbožovém styku ze dne 19. ledna 2012 (rozhodnutí č. 1/2012) o vyzvání Chorvatska k přistoupení k úmluvě o zjednodušení formalit ve zbožovém styku ze dne 20. května 1987 (dále jen „úmluva“),

přejíce si stát se smluvní stranou úmluvy,

TÍMTO

přistupuje k úmluvě;

připojuje k této listině překlad úmluvy do úředního jazyka Chorvatska;

prohlašuje, že přijímá veškerá doporučení a rozhodnutí smíšeného výboru ES-ESVO pro zjednodušení formalit ve zbožovém styku přijatá mezi dnem 19. ledna 2012 a dnem, kdy přistoupení Chorvatska nabývá účinku v souladu s článkem 11a úmluvy.

V ... dne ...

**ROZHODNUTÍ SMÍŠENÉHO VÝBORU EU-ESVO PRO SPOLEČNÝ TRANZITNÍ REŽIM č. 2/2012
ze dne 19. ledna 2012**

**o vyzvání Turecka k přistoupení k úmluvě o společném tranzitním režimu ze dne 20. května 1987
(2012/222/EU)**

SMÍŠENÝ VÝBOR,

s ohledem na úmluvu o společném tranzitním režimu ze dne 20. května 1987 ⁽¹⁾ (dále jen „úmluva“),
a zejména na čl. 15 odst. 3 písm. e) této úmluvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podporu obchodu s Tureckem by usnadnil společný tranzitní režim pro přepravu zboží mezi Tureckem a Evropskou unií, Islandskou republikou, Norským královstvím a Švýcarskou konfederací.
- (2) Pro dosažení tohoto zjednodušení je vhodné vyzvat Turecko k přistoupení k úmluvě,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

V souladu s článkem 15a úmluvy se Turecko vyzývá ve formě výměny dopisů mezi Radou Evropské unie a Tureckem, uvedených v příloze tohoto rozhodnutí, aby k úmluvě přistoupilo ode dne 1. července 2012.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 19. ledna 2012.

Za smíšený výbor

předseda

Mirosław ZIELIŃSKI

⁽¹⁾ Úř. věst. L 226, 13.8.1987, s. 2.

PŘÍLOHA

DOPIS č. 1

Oznámení rozhodnutí smíšeného výboru EU-ESVO o vyzvání Turecka k přistoupení k úmluvě o společném tranzitním režimu ze dne 20. května 1987

Vážený pane,

mám tu čest Vás vyrozumět o rozhodnutí smíšeného výboru ES-ESVO pro společný tranzitní režim ze dne 19. ledna 2012 (rozhodnutí č. 2/2012), kterým se Turecko vyzývá, aby se stalo smluvní stranou úmluvy o společném tranzitním režimu ze dne 20. května 1987. Evropská unie vyzývá Turecko, aby poskytlo záruky, že bude uplatňovat uvedenou úmluvu vůči všem členským státům bez rozdílu.

Přistoupení Turecka k úmluvě může být učiněno uložení jeho listiny o přistoupení u Generálního sekretariátu Rady Evropské unie s připojeným překladem úmluvy do úředního jazyka Turecka v souladu s článkem 15a úmluvy.

Přijmete prosím, vážený pane, ujištění o mé nejhlubší úctě.

*generální tajemník
Generální sekretariát
Rady Evropské unie*

DOPIS č. 2

Listina o přistoupení Turecka k úmluvě o společném tranzitním režimu

Turecko,

berouce na vědomí rozhodnutí smíšeného výboru ES-ESVO pro společný tranzitní režim ze dne 19. ledna 2012 (rozhodnutí č. 2/2012) o vyzvání Turecka k přistoupení k úmluvě o společném tranzitním režimu ze dne 20. května 1987 (dále jen „úmluva“),

s ohledem na výzvu, aby přistoupilo k úmluvě, a

přejíce si stát se smluvní stranou úmluvy,

TÍMTO

přistupuje k úmluvě;

připojuje k této listině překlad úmluvy do úředního jazyka Turecka;

prohlašuje, že přijímá veškerá doporučení a rozhodnutí smíšeného výboru ES-ESVO pro společný tranzitní režim přijatá mezi dnem 19. ledna 2012 a dnem, kdy přistoupení Turecka nabývá účinku v souladu s článkem 15a úmluvy.

V ... dne ...

ROZHODNUTÍ SMÍŠENÉHO VÝBORU EU-ESVO PRO ZJEDNODUŠENÍ FORMALIT VE ZBOŽOVÉM STYKU č. 2/2012**ze dne 19. ledna 2012****o vyzvání Turecka k přistoupení k úmluvě o zjednodušení formalit ve zbožovém styku ze dne 20. května 1987****(2012/223/EU)**

SMÍŠENÝ VÝBOR,

s ohledem na úmluvu o zjednodušení formalit ve zbožovém styku ze dne 20. května 1987 ⁽¹⁾ (dále jen „úmluva“), a zejména na čl. 11 odst. 3 této úmluvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Výměnu zboží s Tureckem by usnadnilo zjednodušení formalit, které mají dopad na zbožový styk mezi Tureckem a Evropskou unií, Islandskou republikou, Norským královstvím a Švýcarskou konfederací.
- (2) Pro dosažení tohoto zjednodušení je vhodné vyzvat Turecko k přistoupení k úmluvě,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

V souladu s článkem 11a úmluvy se Turecko vyzývá ve formě výměny dopisů mezi Radou Evropské unie a Tureckem, uvedených v příloze tohoto rozhodnutí, aby k úmluvě přistoupilo ode dne 1. července 2012.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Brussels dne 19. ledna 2012.

Za smíšený výbor

předseda

Mirosław ZIELIŃSKI

⁽¹⁾ Úř. věst. L 134, 22.5.1987, s. 2.

PŘÍLOHA

DOPIS č. 1

Oznámení rozhodnutí smíšeného výboru EU-ESVO o vyzvání Turecka k přistoupení k úmluvě o zjednodušení formalit ve zbožovém styku ze dne 20. května 1987

Vážený pane,

mám tu čest Vás vyrozumět o rozhodnutí smíšeného výboru ES-ESVO pro zjednodušení formalit ve zbožovém styku ze dne 19. ledna 2012 (rozhodnutí č. 2/2012), kterým se Turecko vyzývá, aby se stalo smluvní stranou úmluvy o zjednodušení formalit ve zbožovém styku ze dne 20. května 1987.

Přistoupení Turecka k úmluvě může být učiněno uložení jeho listiny o přistoupení u Generálního sekretariátu Rady Evropské unie s připojeným překladem úmluvy do úředního jazyka Turecka v souladu s článkem 11a úmluvy.

Přijměte prosím, vážený pane, ujištění o mé nehlubší úctě.

*generální tajemník
Generální sekretariát
Rady Evropské unie*

DOPIS č. 2

Listina o přistoupení Turecka k úmluvě o zjednodušení formalit ve zbožovém styku

Turecko,

berouce na vědomí rozhodnutí smíšeného výboru ES-ESVO pro zjednodušení formalit ve zbožovém styku ze dne 19. ledna 2012 (rozhodnutí č. 2/2012) o vyzvání Turecka k přistoupení k úmluvě o zjednodušení formalit ve zbožovém styku ze dne 20. května 1987 (dále jen „úmluva“),

přejíce si stát se smluvní stranou úmluvy,

TÍMTO

přistupuje k úmluvě;

připojuje k této listině překlad úmluvy do úředního jazyka Turecka;

prohlašuje, že přijímá veškerá doporučení a rozhodnutí smíšeného výboru ES-ESVO pro zjednodušení formalit ve zbožovém styku přijatá mezi dnem 19. ledna 2012 a dnem, kdy přistoupení Turecka nabývá účinku v souladu s článkem 11a úmluvy.

V ... dne ...

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2012 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 310 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	840 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	100 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS